

ஓம்

நானசாகரம்

(அறிவுக்கடல்)

இது

“சமரச சன்மார்க்க நிலையம்” என்னும்

பொதுநிலைக்கழகத்தின்

அரிய பெரிய செந்தமிழ்விளக்க வெளியீடு

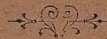
பதுமம், ௧௦]

துந்துடிநூல் புவணிமா

[இதழ், எ.

பொருளடக்கம்

மனிதவசியம் (Personal Magnetism)

ஆசிரியர்

மறைமலையடிகள் என்னும்

ஸ்ரீஹரி சுவாமி வேதாசலம்அவர்கள்

சமரசசன்மார்க்க நிலைய குரு,

பல்லாவரம்

—o—o—o—

பல்லாவரம், சமரசசன்மார்க்க நிலையத்தின்கண் உள்ள

டி. எம். அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிடப்பட்டது;

March, 1923.

[ஒருபதுமக் கையொப்பம்]

[கான்து ரூபா

All Rights Reserved.

சேக்கிழாரும் பெரிய புராணமும்
(மறைமலையடிகள் எழுதியது)

யாம் எழுதிய திருவாசகவிரிவுரையில் ஆங்காங்குச் சிற்சிலர் நிகழ்த்திய தடைகளுக்கு விடைகளாக எழுதி, அவ்விரிவுரை யிதழின் புறவேட்டில் வெளியிட்ட பல் பொருட்பகுதிகளுள், மேற்காட்டிய தலைப்பின்கீழ்வந்ததும் ஒன்று. பெரிய புராணமென்னுந் திருத்தொண்டர் புராணத்தின்கட் காணப்படும் அடியார் வரலாறுகளிற் சிலவற்றை யாம் நடுநின்று ஆராய்ந்து, அவற்றுட் பொருத்த மில்லன்வாகப் புலப்பட்ட சிலவற்றை, உலகம் மெய்யம்மை யறியும்பொருட்டு, யாம் எடுத்தெழுதியக்கால் அதுகண்டு, முன்னூல்களில் எவற்றைக்காணினும் ஆராய்ந்துபாராது மெய்யென நம்பி உண்மையறிவுவளர்ச்சிக்குத் தடையாய்நிற்கும் பொய்ப்பற்றுடைய சைவரில் ஒருசாரார், யாம் சேக்கிழாரை இகழ்ந்து விட்டேமென ஒரு பொய்யுரை படைத்துச்சொல்லிப், பகுத்துணரமாட்டாப் பேதைமக்கள் எம்மை அருவருத்து இகழுமாறு தூண்டிவிட்டார். நடுநிலை பிறழாதுநின்று யாம் ஆய்ந்துகண்ட உண்மைகளை உள்ளபடியே உலகிற்கு அறிவிக்குங் கடப்பாடு உடையமாதலால், அவரது ஆரவாரங்கண்டு அஞ்சாது, யாம் ஆசிரியர் சேக்கிழாரை இகழ்ந்திவாமையும், அவரருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்திற் காணப்படும் பிழைவரலாறுகள் அவர்க்குப் பிற்காலத்திருந்த பிறரால் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டமையுங் காட்டுகின்றழி, “உலகெலா” மெனத் துவங்குந் தூற்பாயிரச் செய்யுட்கள் பத்திற்கும், “கங்கையும் மதியும் பாம்பும்” எனத் துவங்குந் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்திற்கும் இடையிலுள்ள ‘திருமலை சிறப்பு,’ ‘திருநாட்டுச்சிறப்பு,’ ‘மதுர்திகண்ட புராணம்,’ ‘திருக்கூட்டச்சிறப்பு’ என்னும் நான்கும் ஆசிரியர் சேக்கிழார் செய்தனவாகா எனவும், அவை அவர்குப் பிற்பட்டாராலே எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டனவா மெனவும் ஆராய்ந்துரை தேம். அதுகண்ட ஒருவர் யாம் அங்ஙனம் உரைத்தது பொருந்தாதெனக் கொண்டு, அதற்குத் தாம் ஆராய்ந்த சான்றுகள்காட்டி ஒரு சிறுபுத்தகம் சிலதிங்களுக்கு முன் வெளியிட்டார். அவர் பெரும்பாலும் எம்மை இகழாது, யாம் எழுதியவற்றை மட்டும் ஆராய்ந்து எழுதினமையால், அவர் ஆராய்ந்துரைத்தவைகளை யாபின்னும் ஆராய்ந்து ஈண்டுரைக்கப்புகுந்தேம். யாம் ஆராய்ந்து உரைத்தவைகளை உண்மைச்சான்றுகளால் தாமும் ஆய்ந்துபார்த்து மறமல், தமக்கு வந்தவாறெலாம் வீணை எம்மைப் புறம்பழித்தெழுதுவார் பழிப்புரைகளை ஒருபொருடாக்கி அவற்றிற் கெல்லாம் மாறுகூறுவாமல்லம். எம்மை வாளா இகழ்ந்தெழுதுஞர் பலருள் ‘ஞானசம்பந்த பராசக்தி’ என்னும் புனைவுபெயருள் மறைந்தாநிலுருளும் ஒருவர். நடுநிலைவழாது ஆராய்ந்தெழுதுவார் சொற்களையன்றி எனைப் புறங்கூற்றுரைகளை அறிவான்மிக்க சான்றோர் கருதாராகவின், ‘அவ்வளவிலே அவன் மகிழுக’ என்னும் நயமேபற்றிப், புறங்கூறுரை அவர் தம் புறங்கூறுரையில் மகிழ்விடுத்து, மேலெடுத்துக்காட்டிய பெரியபுராணப்பகுதிகன்பற்ற யாங்கூறியவற்றை மறுத்தார்தம் ஆராய்ச்சியுரைகளை யாம் ஆராய்ந்துபார்ப்பாம்.

ஆசிரியர் சேக்கிழாரைச் செய்யப்பட்டாமல், அவர்க்குப்பின் வந்தாராற்செய்து சேர்க்கப்பட்ட செய்யுட்கள் பெரியபுராணத்தின்கண் உளவென்பது எமக்கும் எம்மை மறுக்கப்புகுந்தார்க்கும் உடன்பாடேயாம். ஆனும், சேக்கிழார் புராணம்பாடிய உமாபதி சிவனுக்குப் பிறகுதான் பெரியபுராணத்தின்கண் நடவெய்யுட்கள் மிகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவே யல்லாமல், அவரார்றொகை குறிக்கப்பட்டுள்ள நாலாயிரத் திருநாற் றைம்பத்துமுன்று செய்யுட்களில் ஆசிரியர் சேக்கிழார் தம்மாலன்றிப் பிறரால் அவர் காலத்திற்குமுற் செய்து சேர்க்கப்பட்டன சிறிதுமில்லை யென்பதே நமதுரையை ஆராய்ந்த அவர்தங் கருத்தாம். அவர் அத்தற்குக் காட்டுஞ் சான்று என்னையெனின்; உமாபதி சிவனுக்கு முற்பட்டகாலத்தே கற்றறிந்தாரும் சைவப்பெரியாரும் பல்கியிருந்தமையிற், பிறரார் செய்யப்பட்ட செய்யுட்களை அந்நூலின்கண் இடையிடேயே சேர்க்க அவரெல்லாம் ஒருப்பட்டாரார் என்பதூஉம், அங்ஙனம் சேர்க்கப்பட்டிருப்பின் உமாபதி சிவனுர் அதனை எடுத்துக் கூறியிருப்பார் என்பதூஉமேயாம்.

பாடுகள் நேர்ந்தவிடத்துக் தான் இனிது விளங்கித்தோன்றும். கரிய இருள் சூழ்ந்த இராக்காலத்தில் விளக்கினொளி சிறந்து காணப்படுதல் போலப் பகலவனொளிபரந்த பகர்காலத்திற் காணுமோ? இங்ஙனமே, இழுக்குப்படாத காலத்தில் ஒருவர்பால் ஏனையெல்லாரும் பொதுவான அன்புகாட்டி ஒழுததல் இயற்கையேயாம். ஆனால், அவர் இழுக்குப் பட்டவிடத்தோ அவரைச் சூழ்ந்துநின்ற ரெல்லாரும் அவர்பால் அன்பிலராய் அவரைவிட்டு அகன்றுபோவர். எனினும், அவரிடத்து மெய்யன்புகொண்டார் ஒருவர் இருப்பினும், அவர் அவரைவிட்டு அகலுதற்கு இறையளவும் மனம்பொருராய் அவரோடு டுன்வருந்தி அவர்க்கு உறுதுணையும் ஆறுதலுமா யிருப்பர். பொருளும் புகழும் பெருமையுங் கொண்டு அவர் உயிர்வாழ்ந்தபோது அவரோடு டுன்கலந்து களித்தவாறு போலவே, அவர் பொருளும் புகழுங் குன்றிச் சிறுமையுற்று வருந்தும் போதும் அவரோடு டுன்வருந்தி முன்னையினும் அன்பு மிகப்பெற்று வாடியிருப்பர். உண்மையன்பர்செயல் இவ்வாறுதல் தெரித்தற்கே “கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை, நீட்டியளப்பதோர் கோல்” என்று தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவரும் அருளிச்செய்தார். தம் உண்மையன்பைப் புலப்படுத்தற்குத், தம் நண்பர் இழுக்குப்படுங்காலம் உதவிசெய்தலின், அக்காலத்தினை மெய்யன்பர் வெறார் என்பதுங் “கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு, நாளிழுக்கம் டட்டார்செயின்” என்று நாயனார் அருளிச்செய்தவாற்றால் நன்கு பெறப்படும். மாறாத அன்புடையார் தமது அன்பைக் கவர்ந்தார்பால் இங்ஙனம் மாறின்றி யொழுகும் நீர்மையராதலால், அவரைத்தெரிந்து அவர் தம் அன்பைப் பெறுதற்குரிய முறைகளைக் கடைப்பிடித்துச் செய்தலினும் நன்மைதர வல்லது மனிதவசியத்தினை நாடுவார்க்குப் பிறிதொன்று இல்லை. மாறாத அன்புடைய உயர்ந்தார் ஒருவர் இருவரை நண்பராகப் பெற்றாலும் இம்மை மறுமைப் பயன்களெல்லாம் தப்பாது பெறுதல் திண்ணமேயாம் என்க.

இங்ஙனஞ் சிறந்த அன்புடையார் சிலரது டட்டைப்பெறுவதிற் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து முயன்றுவரினும், சிலர்க்கு அத்தகைய மேலோர் கிடைத்தல் அரிதாயும் போகின்றது. மேல்புல அறிஞர் ஒருவர் தமது இல்லத்தினுள்ளே தாம் தனித்திருக்கும் ஓர் அறையில் தாம் அமரும் இருக்கையின் பக்கத்தே மற்றுமோர் இருக்கை இடுவித்திருந்தார். அவர் தம் வாழ்நாள் எல்லை அணுகும் வரையில், அவ்விருக்கையில் வந்து அமர்வார் எவரும் இன்றி அது வெறுமையாயிருந்ததைக் கண்ட ஒருநண்பர் ‘அஃது அங்ஙனம் இருப்பது ஏன்?’ என்றுவினவ, ‘என் மனம்ஒத்த உண்மையன்பர் ஒருவரைப் பெற்றால், அவரோடு தனியிருந்து அளவளாவுதற்காக இங்கு இவ்விருக்கையை இடுவித்தேன்; என் வாழ்க்கையும் முடி

யப் போகின்றது; ஆயினும், அத் தன்மையினர் ஒருவரை இதுகாறுங் காணப்பெற்றிலேன்; அதனால், இவ்விருக்கை இன்னும் வெறுமையாகவே கிடக்கின்றது!' என்று அவ்வறிஞர் விடைபகர்ந்தனராம். இதுகொண்டு, ஒருவர் அன்பிலும் அறிவிலும் உயரஉயர அவர் தமது உயர்ச்சிக்கு ஏற்றவர் மற்றொருவரைப் பெறுதல் அரிதாய்முடியு மென்பதும் உணரல்வேண்டும்; ஏனெனில், உயர்ந்த அன்பும் உயர்ந்த அறிவும் வாய்க்கப்பெற்றோர், நூறாயிரவரிலும் ஒருவர் இல்லை; ஆகையால், அத்தகைய உயர்ச்சிவாய்ந்தார் அங்ஙனமே உயர்ச்சிவாய்ந்த பிறரொருவரை யாங்ஙனம் பெறுவர்? இந் நிலவுலகத்திற்கு ஒரே ஒரு ஞாயிறும் ஒரே ஒரு திங்களுமல்லவே இருக்கின்றன; ஒரு ஞாயிறு தன்னையொத்த பிறிதொரு ஞாயிற்றினைப் பெறுதலும், ஒருதிங்கள் தன்னையொத்த பிறிதொரு திங்களைப் பெறுதலும் இயலாமைபோல, மிகச்சிறந்த அன்பும் அறிவும் உடைய ஒருவர் தம்மோடொத்த இயல்பினர் மற்றொருவரைப் பெறுதலும் பெரும்பாலும் இயலாதாகின்றது. என்றாலும், தமதியல்பிற்கு முழுதும் ஒத்தவர் எவரும் அகப்படவில்லையென மனந்தளர்ந்து, மக்களெல்லாரிடத்தும் வெறுப்புற்று நடத்தல் ஆகாது. அன்றி, அங்ஙனம் எல்லாரையும் வெறுப்பவர் மக்கள் கூட்டத்திற் சிறிதுங் கலந்திருத்தலும் ஆகாது; அவர்கள் காட்டிலோ மலையிலோ மலக்குகையிலோ மரப்பொந்திலோ தனித்திருந்து காலங்கழிக்கவேண்டும். மக்கள் இனத்திற் கலந்திருப்பவரோ ஒவ்வொருவரிடத்துமுள்ள குற்றங்களைக் கருதாது, அவ்வவர்பாலுள்ள நன்மைகளிலேயே கருத்தைவைத்துச், சிறிதேறக்குறையத் தம்மோடொத்தவர்பால் நேசம்பூண்டு ஒழுகுதல்வேண்டும்.

இனி, நிலைபெற்ற அன்பும் உயர்ந்த அறிவும் உடையாரைப் பெறும் லோக்கம் இன்றித், தாம் உலகத்திற்குச் செய்யவெண்ணிய நன்மைகளின் பொருட்டு, மக்கள் பலரின் அன்பையும் உதவியையும் பெறவேண்டினார் கைக்கொள்ளுதற் குரிய வசிபச்செயல்கள் சிலவற்றை ஈண்டெடுத்துக் கூறுவாம். தாம் நிறைவேற்றக் கருதியதொரு நன்மையைச் செய்யத் துவங்கும்முன் அந்நன்மையின் வலகளைப், புறக்கண்ணின் எதிரே காண்பதுபோல அகக்கண்ணின் எதிரே தெள்ளத்தெளியக் கண்டு, அக் காட்சியில் நினைவை உருக்கத்தோடும்வைத்துச் சிலநாட்பழகுக. தம்மால் விழையப்பட்ட நேயர் ஒருவர் தம்மைவிட்டுப்பிரிந்து போயபின், அவரை அன்போடு நினைந்துருகும் மற்றவர் தன்மையை நினைந்துபார்மின்கள்! தம் அன்பரின் சாயலையும், அவருடைய கண் வாய் மூக்கு முகம் கூந்தல்கை கால்முதலிய உறுப்புக்களின் வடிவையும், அவர் பேசும்முறை இருக்கும்நிலை நடக்கும்நடை அசையும்வகை முதலியவைகளையும் நினைந்து நினைந்து சொல்லிச்சொல்லி உருகுவது அவர்பால் அன்புபூண்டார்க்கு இயல்பாக நிகழ்கின்றது; இவ்வாறு அவருடைய ஒவ்வொரு உறுப்புகளை

யும் அவற்றின் வடிவுகளையும் அவற்றின் அசைவுகளையும் வகுத்துவகுத்து நினைத்தலாலும், அவற்றை விளக்கிவிளக்கிப் பேசுதலாலும் அங்ஙனஞ் செய்வாரது உள்ளம் அவ்அன்பரின் உருவத்தைத் தன்னெதிரே தெளியக்கண்டு அதன்பால் அன்புநெகிழப் பெறுகின்றது. தம்மால் விரும்பப்பட்டாரது வடிவத்தை வெளியே புறக்கண்ணெதிரிற் காண்பார் அதன் அமைப்புகளைத் தெளிவுறக் கண்டுகண்டு மகிழ்ந்து அவர்பால் அன்புமீ தூரப் பெறுதலும், தம்மால் விரும்பப்படாதாரை அங்ஙனம் வகைவகையாய் உற்றுநோக்குதல் இன்மையின் அவர் அவரது உருவத்தைநினைந்து அன்புகொளப் பெருமையும் நாடோறும் உலகநிகழ்ச்சியில் நன்கறியக்கிடத்தலால், அதுபோல் தாம் விரும்பியதொன்றைப் பகுதிபகுதியாய்ப் பிரித்து ஆராய்ந்து காண்பார்க்கும் அப்பொருள் அவரது அகக்கண்ணெதிரே உருவுகொண்டு தெற்றெனப் புலப்பட்டுத் தோன்றாநிற்குமென உணர்ந்துகொள்க. அவ்வாறு விளக்கமாகத் தோன்றக்கண்டதொரு நன்மையில் நினைவை முனைக்க நிறுத்தவே, அந்நினைவு தன்னோடு இயைபுடைய நினைவு வெளியில் எங்கும் அத்தோற்றத்தினை விளைவிக்கும்; அஃது அவ்வாறு விளையவே, அவ்வெளியோடு இயைந்துநிற்கும் நல்லோர் பலர் உள்ளத்திலும் அந் நன்மையின்றோற்றம் புலனாகி அவரெல்லார்க்கும் அந்நன்மை செய்தலிற் கருத்துண்டாம். அதன்பின்னர், அந்நன்மையின் திறத்தையும் அதனால் உலகுக்கு உண்டாம் பயனையும் அவைக்களத்திலாதல், புதினத்தாள்* கனிலாதல் எடுத்துரைத்தால், முன்னரே அந்நினைவு ஏற்பெற்றார் பலரும் அதற்கு உடம்பட்டாராகி வேண்டும் உதவிகள்புரிந்து அதனை இனிது நிறைவேற்றிவைப்பார். தாம் கருதியதொரு நன்மையின் கூறுபாடுகளை அகத்தித இங்ஙனம் விளக்கமாகக் கண்டு அதன்கட் டமதுநினைவை முனைக்கநிறுத்தும் வழிதெரியாதவர்களுக்கு, அதனைப்புறத்தே பலர்க்கும் ஏற்பக்காட்டி, அவரால் அதனை நிறைவேற்றிக்கொள்ளுதல் இயலாததாகும். எதுபோலவெனின், ஒருவர் தம்மால் விரும்பப்படாத மற்றொருவரது வடிவ அடையாளங்களை அறிய மாட்டாமையின், அவைகளைப்பற்றிக் கேட்கரேவார்க்கு அவர் அவ்வடையாளங்களை எடுத்துச்சொல்ல இயலாமல் விழித்தல்போல வென்க. தாங்கருதிய நன்மையின் கூறுபாடுகளைத் தாமே நன்குணரமாட்டாதார் அவற்றைப் பிறர்க்கு எடுத்துச்சொல்லுமாறு யாங்ஙனம்? எனவே, புறத்தே ஒருவரை நன்குணர்ந்து அவர்மாட்டு அன்புமீ தூரப் பெறுவாரெல்லாம் அவருடைய வடிவவகைகளைத் தெளிய அறிந்திருத்தல்போல, அகத்தேயும் ஒரு நன்மையின் கூறுபாடுகளைத் தெற்றெனவுணர்ந்து அதன்கண் வேட்கை மீ தூரப் பெறுவாரும் அவற்றைத் தெளியவுணர்ந்து அவை எல்லார் உள்ளங்களிலும் பதியுமாறு செய்யவல்லராவ ரென்க. அவ்வியல்

* News papers.

பினை ஓர் எடுத்துக்காட்டான் விளக்குவாம்: தம்முடைய நினைவுகளைத் தொலைவிலுள்ளார்க்குத் தோற்றுவிப்பதில் தேர்ந்த பழக்கம்வாய்ந்த ஒரு துரைமகனார் முதன்முதல் தாம் அப்பழக்கத்தைச் செய்யத்துவங்கி அதனைச் செய்து பார்த்தமையினைப் பின்வருமாறு வரைந்திருக்கின்றார்; “1881-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்களில் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலைக் காலத்தில், மக்கள்தம் எண்ணமானது விளைக்கக் கூடிய பேராரற்றலைப் பற்றி ஒருதூலிற் கற்றறிந்ததும், இருபத்தைந்தாண்டும் பதினேராண்டும் உள்ள இரண்டு பெண்மக்கள் எனக்குப் பழக்கமானவர்களாய் இருந்தமையின், அவ்விருவரும் கென்சிங்டன் நகரத்தில், ஓகார்த் தெருவில், 22-வது இலக்கமுள்ள இல்லத்தின் இரண்டாம் மேன்மாடத்தின் முகப் பின்கண் இருக்கும் படுக்கையறையில் உறங்கிக்கொண் டிருக்கையில் அவர்கள் பக்கத்தே ஆவியுருவில் யான்போய் நிற்கவேண்டுமென எனக்குள்ள எண்ணத்தின் முழுஆற்றலோடும் தீர்மானஞ் செய்தேன். அப்போது யான், ஓகார்த் தெருவிற்கு மூன்றுமைல் எட்டியுள்ள கில்டேர் தோட்டம், 23-ஆம் இலக்கமுள்ள வீட்டை எனக்கு உறைவிடமாய்க் கொண்டிருந்தேன். இங்ஙனம் ஆராய்ந்துபார்க்க எண்ணிய எனது கருத்தை அவ்விருவார்க்கும் எந்தவகையிலும் தெரிவித்திலேன்; ஏனெனில், இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை யிரவு யான் படுக்கைக்குச் சென்றபிறகு தான் இங்ஙனஞ் செய்துபார்க்க மனவுறுதிசெய்தேன். யான் அவ்விடத்திற் போய்ருத்தற்கு உறுதிசெய்த நேரம் நள்ளிரவு ஒருமணியாகும்; எனதுருவத்தைக் கட்புலனுக்கு விளங்கும்படி செய்யவேண்டுமென்றும் உறுத்து நினைத்தேன்.

“அதற்குப் பின்வந்த வியாழக்கிழமை யன்று மேற் குறிப்பிட்ட பெண்மக்களைப் பார்க்கச் சென்றேன்; அவர்களோடு பேசிக்கொண்டு வருகையில் (யான் அந் நிகழ்ச்சியைக்குறித்து ஏதொன்றுஞ் சொல்லாதிருக்கவும்,) முந்திய ஞாயிற்றுக்கிழமை யிரவு தனது படுக்கையண்டை யான் நின்றலைக்கண்டு தான் பெரிதும் திகிலடைந்ததுடன், எனது ஆவி வடிவம் தன்னைநோக்கி வருதலைப்பார்த்துத் தான் இட்ட கூச்சல் தன் சிறிய தங்கையையும் எழுப்பிவிட, அவளும் அதனைக் கண்டாள் எனவும் அப்பெரிய பெண்பிள்ளை எனக்குச் சொன்னாள்.”

என்னும் இவ்வுண்மை நிகழ்ச்சியினால் தமது வடிவத்தை உறுத்து நினைந்து அதனைத் தமக்கு அறிமுகமானவர்கள் ஆவியுருவிற் காணுமாறு செய்தல் கூடும் என்பதும், அதுபோலவே தாம் நிறைவேற்றக் கருதிய நன்மைகளை அவற்றின் கூறுபாடுகளோடு உறுத்து நினைந்து அவற்றைப் பிறர் உள்ளங்களிற் பதியுமாறு செய்தலும் இயலுமென்பதும் நன்கு புலப்படுகின்றன அல்லவோ? இவ்வுண்மையை வற்புறுத்துதற்கு மேற்

கூறியபடியாகவே நிகழ்ந்த மற்றுமோர் உண்மை நிகழ்ச்சியினையும் இங்கெடுத்துக் காட்டுவாம்.

ஆங்கிலமாதர் ஒருவர் தமக்குத் தெளிவுக்காட்சி யுணர்வு உண்டாகல்வேண்டி, அதிற் தம்மைப் பழக்கத்தக்க மற்றோர் ஆங்கிலமாதர்பாற் தம்மை ஈடுபடுத்தினார். 1886-ஆம் ஆண்டு தாம் அம்முறையிற் பழகுகையில், தாம் தமது புறப்பொரு ளுணர்வினை இழந்து அறிதயிலிற் சென்ற அளவானே, தம் அன்னையார்க்கு நண்பரான ஒருமாதரின் உருவத் தம்முன்னே தோன்றக்கண்டார்; கண்டபின் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி அவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

“பொய்த் தோற்றத்தால் ஏமாறினேனே இல்லையோ என்பதை எனக்கும் எனது மனநிறைவிற்கும் இசைவாக மெய்ப்படுத்திக்கொள்ளும் பொருட்டு யான் யாது செய்தல்வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யான் எனக்குள்ளேயே வழக்காடிக்கொண்டிருந்தேன். உலகவாழ்க்கையின் முயற்சியிலேயே ஈடுபட்ட இயற்கையறிவு வாய்ந்தவனும் எனக்குத் தெரிந்தவனுமான ஓர் ஆண்மகனிடத்தில் இதனைச் செய்துபார்க்கலாமென்று பளிச்செனத் தீர்மானித்தேன். பலவற்றைப்பற்றி அவனுடைய கருத்துகளும் என்னுடைய கருத்துகளும் பெரிதும் முரண்பட்டவைகள்; என்னுடைய கொள்கைகளை ஒரு சிறிதும் ஏற்பவனும் அல்லன்; இப்போது யான் செய்துபார்க்க விரும்பிய ஆராய்ச்சிகளிலும் பழக்கங்களிலும் அவன் எட்டுனையும் எனக்கு ஒருப்பட்டு வராததோடு, ஏமாற்றுவார் கையிற் சிக்கிக் கொண்ட ஒரு பேதைமைக் கருவியென்றும் நினைத்து என்னை நடுவான். அத்தகைய ஆண்மகனே எனது ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்றவன் என்று உறுதி செய்தேன். என்னெதிரே தோன்றிய நரைமுதியோள் யான் உறுத்து நினைக்கும்படி என்னிடத் தொருவிருப்பத்தைப் பதியவைத்தாள்; தனக்குள்ள அக்கரையால் என்னேநோக்கி வருவதுபோலவுங் காணப்பட்டாள். அவளது எண்ணமும் எனது எண்ணமும் ஒன்றாயிருப்பதாக உணர்ந்தேன்; உடம்பும் மனமும் ஒருமிக்க உறுத்துநினைந்தேன்; அவ்வாறு செய்தது என்னை அங்ஙனங் குப்புறப் படுக்கவைத்தது; யான் அவ்வாண்மகன் அருகிலிருந்து அவனுதவியை வேண்டுவதாக அவன் உணர்தல் வேண்டுமென்றும், யான் ஏதொன்றும் எடுத்துச் சொல்லாமலே அவனே எனக்கு வலிந்தெழுதித் தான் இன்றிரவு என்வயமாய் நின்றதனைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும் எண்ணினேன்.

“அதன்பின் அந் நரைமுதியோள் மறைந்து போயினாள். யான் களைப்புடன் நாற்காலியில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தேன்; அதன்பின் என்று முள்ள வாடிக்கைப்பட்டியான் இயற்கையான நிலையில் திரும்பவும் இருப்பதுணர்ந்தேன். நரைமுதியோள் எனக்குத் தோன்றியதையும், இது நிகழ்ந்த நாளையும் குறித்துக்கொண்டோம்; ஆனால், இந் நிகழ்ச்சியைப்

பற்றி எவரிடத்தும் பேசுற்றிலோம். சில கிழமைகள் கடந்தன; அதன் பிறகு அவ்வாண்மகனிடமிருந்து எனக்கு ஒருகடிதம் வந்தது; சூலைத் திங்களில் ஒருநாள் மாலைக்காலத்திற் குறிப்பிட்ட மணிநேரத்தில் யான் எவ்வகையான முயற்சியில் இருந்தேன் என வினவியும், அந்நேரத்தில் தான் தூங்கிக்கொண்டிருக்க அப்போது கனவில் தான் சில நிகழ்க்கண்டமையின் அவற்றைப் பின்னர் எனக்குத் தெரிவிப்பதாகவும், தன்னிடமிருந்து ஏதோ யான் வேண்டியதுபோல் தனக்குண்டான ஓர் உணர்ச்சியோடும் அக் கனவினின்றுத் தான் விழித்துக்கொண்டதாகவுவ் கூறித் தான் அத்தனை கருத்தாய்க் குறித்துச் சொல்லிய நேரத்தில் தன்னைச்சுட்டி யான் ஏதேனுஞ் செய்திருந்தால் தனக்கு அதனைத் தெரிவிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டும் அவ்வாண்மகன் அதில் எழுதியிருந்தான். அதன்பின்னர்த்தான், யான் இங்கே விரித்தவைகளை அவனுக்குத் தெரிவித்தேன்.” என்னும் இவ்வுண்மை நிகழ்ச்சியினாலும், ஒன்றைப் பாகுபாட்டுடன் தெளிவுபட உறுத்தி நினைந்து, அதனைப் பிறருள்ளத்திற் றேன்ருமாறு செய்தல் கூடுமென்பது நன்கு புலனாகா நிற்கும்.

இனி, மக்களினது உள்ளம் ஒரு நொடிப்பொழுதேனும் ஒரு நினைவின் கண் உறைத்து நிலலாமல் ஒன்றைவிட்டு மற்றொன்றைப் பற்றிய படியாகவே ஓயாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்குந் தன்மைத்தாகலின், அஃது ஒருபொருளின் அல்லது ஒரு முயற்சியின் கூறுபாடுகளைத் தெளிய வுணர்ந்து அவற்றின்கண் உறைத்து நிற்குமாறு செய்தல் யாங்ஙனங் கூடுமெனின்; ஒன்றில் நிலைபெற நிற்கும் பழக்கம் ஏறாத உள்ளத்தை அகத்தே ஒரு நினைவில் ஊன்றி நிற்குமாறு செய்தல் அரிதுதான். உள்ளமானது அகத்தேமடங்கி நிலைபெற நின்றல்வேண்டின், முதலில் அதனைப் புறத்தே யுள்ளவற்றில் நிலைத்து நிற்குமாறு பழக்கல்வேண்டும். புறத்தே நன்றாய்ப் பழகியபிறகுதான் அகத்தேயும் அஃது அவ்வாறு நின்றல் கைகூடும். வெளியே ஒரு கிளியின்வடிவத்தை நன்றாய் உற்றுப் பார்த்து மனத்தில் அமைத்துக்கொள்ளாதவனுக்கு அதனுருவம் அவன் அகத்தே தோன்றுதலும், அதன்கண் அவன் உள்ளம் நிலைபெற்று நின்றலும் எங்ஙனங்கூடும்? ஆகையால், அகத்தே நிலைபெறுது இயங்கும் உள்ளத்தைப் புறத்தேயுள்ள பொருள்களிற் கொணர்ந்து மடக்கி நிறுத்தி நிறுத்திப் பழக்கினுற் பின்னர் அஃது அகத்தேயுந் தனது ஒட்டந்தவிரந்து ஒரு நிலையில்நிற்கும். ஒருபொருளை அன்றி ஓர் அரும்பெரு முயற்சியைப் பகுத்துணர்ந்து அதன்பாற் றனது உள்ளத்தை நிறுத்த முயன்றவனுக்கு, அவனுள்ளம் அவன் வழிப்படாமல் ஒடுமாயின், அதனை அங்ஙனம் ஓடாமல் நிறுத்துதற்பொருட்டு, அதனைப் புறத்தே கொணர்ந்து ஒரு முயற்சியில் நிறுத்துக. அஃது யாங்ஙனமெனின் காட்டுதும்: அழு

கியதோர் இல்லம் அமைக்கவேண்டினவன், அதன் உறுப்புக்களான ஆறைகள் கூடங்கள் தாழ்வாரங்கள் நடைகள் முற்றங்கள் முகப்புகள் திண்ணைகள் முதலியவைகளை எவ்வெவ்விடங்களில் எவ்வெவ்வாறு அழகாக அமைக்கவேண்டுமெனத் தன்னுள்ளத்தார் பலகால் நினைந்துபார்த்தும், தனதுள்ளம் ஒருவழிப்படாமல் ஓட, அவை அவனுக்குப் பிடிபடா வாயின், உடனே அவன் அங்ஙனம் மனத்தால் எண்ணும் முயற்சியை விட்டு, ஒருதாளும் எழுதுகோலுங் கைக்கொண்டு, அவ்வில்லத்தை மேற் கூறிய உறுப்புக்களோடு வரையத்தொடங்குக; அவ்வாறு வரையப்பெற்ற அளவிலே உள்ளே கலங்கலாய்நின்ற அவனதுள்ளம் வரவரத் தெளிவடையும்; அவ்வுள்ளம் முன்னே அறியாமையென்னும் ஓர் அகவிருளாற் கவரப்பட்டிருத்தலின், அக்கட்டிட உறுப்புக்களை வரைகின்றழியும், தன்னை யறியாமற் பல பிழைகளைச்செய்ய, அதனாடு விளங்கும் அவனதறிவு அம்முயற்சியிற் றெளிவு பெறுகின்றமையிற் பின்னர் அப்பிழைகளை அறிந்து கோடுகளை அழித்துத்திருத்த, இங்ஙனம் நடைபெறும் அவ்வரை தன் முயற்சியானது சிலநாட்களில் அவ்வில்லத்தின் அமைப்பை அத் தாளில் திருத்தமாக அமைப்பதற்கும், அதனால் அதனை வரைகின்றவனது அறிவு தெளிவுற்று விளங்கி ஒருநிலைப்படுத்தற்கும் பெரியதோர் உதவிபுரியும். ஆகவே, உள்ளத்தைத் தெளிவுபடுத்தற்கும், அஃது ஒன்றில் நிலைபெற நின்றற்கும் ஒவியம் வரைதலுங் கடிதம் எழுதலும் நிரம்பவும் உதவியாய் நிற்கின்றன. கட்புலனுக்கு விளங்கத்தக்க பொருள்களை ஒவியத்தில் வரைந்து அம்முறையால் உள்ளத்தைத் தெளிவுபடுத்தி ஒருதுறைப்படுத்தல் எளிது. கட்புலனுக்குப் பிடிபடாத அறம் மெய்ம்மை தூய்மை அழுக்காறுமை அவாவின்மை முதலான பண்பின் இயல்களை அதற்குப் புலனும் வடிவில்வைத்துத் தீட்டுதல் எவர்க்கும் இயலாமையின், அவற்றின் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து திருத்தமாகச் சொல்வடிவிற் கடிதங்களில் எழுதுதலே உள்ளத்தை மேலான துறைகளில் தெளிவுற்று நிற்கச் செய்தற்கு ஏற்றவழியாகும். நமது இனிய செந்தமிழ்மொழியை வளம்படுத்து வளர்த்தற்கு விழையும் ஒருவர் அதனைச் செய்து முடித்தற்குத் தங்கையிற் பொருள் இல்லாமையின் அஃது உடைய நல்லார் ஒருவரைத்தெரிந்து, அவர் அதனைச் செய்யுமாறு தமது கருத்தினாலேயே அவரை ஏவி முடிக்கவேண்டுவராயின், தாம் அதைப் பற்றி அவருக்கு நேரே எழுதுகிற வழியாகவே பொறுக்கான சொற்களால் திறமையாகத் திருத்தமாக அழுத்தமாக ஒருகடிதம் எழுதிமுடித்து, அக்கடிதத்தை விடியற்காலையில் உறக்கம்நீங்கி எழுந்தவுடனும், இரவில் துயில்கொள்ளச் செல்லும்போதுங் கருத்துன்றிப் பார்த்து, அதனை மடித்துவைத்து விடுக; இங்ஙனம் சிலநாட்கள் அக்கடிதத்தை நினைவுறைத்துப் பார்த்தபின், அதனைக் கிழித்து எறிந்துவிடுக. இவ்வாறு

சிலநாட்கள் செய்தபிறகு உடனேயாவது, அன்றிச் சிலகாலங் கழித்தாவது அங்ஙனம் தூண்டப்பட்ட செல்வர் தாமாகவே தமிழை வளர்த்தற் குரிய முயற்சியைச் செய்யத்துவங்குவர்.

இங்ஙனமாகத் தாம் நிறைவேற்றக் கருதியதோர் அரிய முயற்சியை, அதற் குதவிபுரியத் தக்க இயைபுடையார்க்குக் கடிதத்தில் எழுதி, அக் கடிதத்தை அவர்பாற் செலுத்தாமலே வைத்து நிறைவேற்றும் முறையைக் கல்வியறிவின் சிறந்த ஓர் அறிஞர்* செய்து பயன்பெற்றமை பல ஆண்டுகட்குமுன் நிகழ்ச்சிக்குறிப்பு இதழ்களில்† வெளியிடப்பட்டது. அவர் செய்தமுறை இது: தாம் கருதிய தொருபொருளை எவர்க்குத் தெரிவிக்க வேண்டினரோ அவர்க்கு அதனை ஒருகடிதத்தில் எழுதிப், பின்னர் அக்கடிதத்தை ஓர் உறையில்லிட்டு மூடி, அவ்வுறையின்மேல் அவர் தம் பெயர் ஊர் இருப்பிடம் முதலியனவும் எழுதிப், பிறகு அதனை அவர்பாற் போகவிடாமல் துண்டுதுண்டாகக் கிழித்தெறிந்துவிடுவர்; இங்ஙனஞ் செய்தபின் சிலநாட்களிலெல்லாம், குறிப்பிடப்பட்டவரிடமிருந்து கடிதம் வரவும், அக்கடிதத்தில் தம் கேள்விகளுக்கு விடையேனும் அல்லது தாங் கருதிய பொருளைப்பற்றிய குறிப்பேனும் வரையப்பட்டிருக்கவுங் காண்பராம். இம்முறை தூற்றுக்குத் தொண்ணூறு விழுக்காடு தவறாமல் நிறைவேறியதாகும். இஃது அருகிலிருப்பவர்பா லன்றிப், பல்லாயிரமால் எட்ட இருப்பவர்பாலும், தாம் இருக்குமிடமும் தம்மைப் பற்றிய செய்தியும் பல ஆண்டுகளாய்த் தெரிவியாதவர்பாலும் செயப்பட்டுப் பயன் தந்ததாகும்.

ஆனாலும், இதன்கண் நினைவின் பதிக்கற்பாலது ஒன்றுண்டு. அதாவது, இம்முறையைச் செய்துடார்த்தற்கு ஏற்ற இசைவுடையாரைத் தெரிந்து கொள்வதேயாம். கல்வியறிவின் சிறந்தார் ஒருவர் தம்போல் அதிற் சிறந்தார் ஒரு நண்பரை உறுத்துநினைந்து தாங் கேட்க விரும்பியவற்றை ஒரு கடிதத்திற் பொறித்துப் பின்னர் அக்கடிதத்தை அறித்து விடுவராயின், அவர் அவற்றிற்கு விடை அந் நண்பர்பாலிருந்து வருமென்று எதிர்பார்க்கலாம். அவ்வாறன்றிக் கல்வியறிவு வாய்ந்தார் ஒருவர் அது வாயாத மற்றொருவர்பால் உயர்ந்த துறைகளைப்பற்றிய வினாக்களை நிகழ்த்தி மேற்காட்டியவாறு கடிதம் எழுதிப் பார்ப்பராயின், அவர்க்கும் அம்மற்றவர்க்கும் நினைவு வெளியில் இசைவு இன்மையின் அஃது அவர் எதிர்பார்த்தபடி நிறைவேறாது. வறுமையாற் பொருளின்றி, அஃதுடைய ஒருவர்பால் அதனைப்பெறும் நோக்கத்தோடு கடிதம் எழுதிப் பார்ப்பவரும் அங்ஙனமே தமக்குப் பொருடரும் இசைவு அவரிடமிருக்கிறதா வென்று ஆய்ந்துபார்த்து அதனைச் செய்தல்வேண்டும்; சிறிதேனும் மனக்கசிவு இல்லார்க்கு ஈகை நினைவினைப் பிறப்பித்தல் கல்லில்

* Mark Twain.   † News papers.

கார் உரிப்பதற்கே ஒப்பாகும்; உள்ளக்கனிவுடையராய்ச் சிறிதாயினும் பிறர்க்கீயும் இயல்புவாய்ந்தார்க்கு மேற் கூறியவாறு கடிதம் எழுதிப் பார்த்துப் பயன்பெறுதல் தவறாமற்வககூடும். நரநிலத்தில் விதையை ஊன்றினால் அதுமுளைத்துப் பயன்றருதல் திண்ணம். வறண்டு இறுகிய பாறை நிலத்தில் ஊன்றினாலோ அது முளையாது அழிதல் எவரும் உணர்வர். இவைபோலவே, தாங்கருதியதொருபொருளைக் கடிதத்தில் எழுதிப் பார்த்துப் பயன்பெறுதற்கு ஏற்ற தகவும் தகவின்றமையும் உடையாரை ஆய்ந்துணர்ந்து, இம்முறையைக் கையாண்டுவந்தால், உயர்ந்த தன்மைகள் வாய்ந்தோர் பிறர்பால் கேறிற்சென்று தமது குறையை அறிவித்து வாயிழந்து மானம் அழிந்து வருந்தாமற் பல நலங்களை யெல்லாம் எய்தி இன்புற்று வாழலாம்.

பண்டைக் காலத்துத் தமிழ் முதுமக்கள் பிறரைத் தம்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு இம்முறையைத் தெரிந்து பயன்படுத்திவந்தார்கள் என்பதற்கு, அவர் கால்வழியில் வந்தோரான மந்திரகாரர் இந்நாளிலும் இதனைச் செய்துவருதலே சான்றாகும். ஒருவரோடு அவர் விரும்பியமற் றொருவரைச் சேர்த்து வைத்தற்கு இடைநின்று உதவும் மந்திரகாரர் செய்யும்முறைகளை உற்றுநோக்கினால், இவ்வுண்மை மன்குவிளங்கும். ஒருபனையோலையின் நறுக்கிலோ, அல்லதொரு செப்புத்தகட்டிலோ, அல்லதொரு கடிதத்திலோ வசியப் படுத்தவேண்டியவர் பெயரைப் பொறித்து, அவர் இன்னார்க்கு வசியமாதல் வேண்டுமென்பதும் அதிற் பொறித்துத், தாம்வழிபடுவ் கடவுளின் பெயரிலுள்ள எழுத்துக்களையும் அவற்றைச் சூழஎழுதி, அதன்பின் அதனைத் தங்கடவுள் திருவுருவத்தின் அடியில்வைத்து நீராட்டிப் பூச்சாத்தித் திருநீறுபூசிச் சார்தம் அப்பி அகில் புகைத்துப் பழம் பால் முதலிய உணவுஉண்டி இலையும் மலரும் இட்டுவணங்கிக் கருப்புரல் கொளுத்தி, அதன்பின் அமைதியாய்த் தனியிருந்து, உள்ளத்தை ஒருவழிநிறுத்தி, அவ்வேட்டில் எழுதிய சொற்களையுஞ் சொற்றொடர்களையுந் தங்கடவுளினது பெயரோடு புணர்த்திப் பல கால் ஒதிப், பின்னர் அதனைஎடுத்துச் சுருட்டி ஒருவெள்ளிக் குழாயிலோ அன்றி யொரு பொற்குழாயிலோ துழைத்துப் பொதிந்து, வசியஞ்செய்ய விரும்பினர் கையிலேனுங் கழுத்திலேனும் இடுப்பிலேனும் அதனை ஒருசுரட்டிற் கோத்துக் கட்டிவிடுகின்றனர். இவ்வாறு செய்யும் மந்திரகாரரின் முறை உண்மையாகவே அவர் கருதிய பயனை விரைவில் தருகின்றது; எவர் எவரை அடையவேண்டுமென விழைந்தனரோ அவர் அவரைத் திண்ணமாகவே அடையப் பெறுகின்றனர். வசியமாக வேண்டியவர் அறியாதபடி எட்டியிருந்து செய்யும் இச்செயல் அவரை எங்ஙனம் வசியப் படுத்துகின்றது? என்று அம்மந்திரகாரரைக் கேட்டால், அவர் அதன் உண்மைதெரியாமல் 'இவையெல்லாம் யாம் வழி

நிர் தெய்வத்தின் வல்லமையால் நடக்கின்றன' வென்று விடைகூறுவர். இவரது கூற்று ஒருவகையில் உண்மையேயாயினும், மற்றொரு வகையில் உண்மையாகாது. நாம் நமது கட்புலனாற் பொருள்களைக் கண்டறிதற்குக் கதிரவன் ஒளி இன்றியமையாது வேண்டப்படுகின்றது; கதிரவனொளியின்றி நாம் எப்பொருளையுங் கண்டறிதல் செல்லாது; விளக்கி ஒளியுங் கதிரவனொளியில் அடங்கும்; காட்சி யுணர்வுநிகழ்தற்குக் கதிரவனொளி இன்றியமையாததே யாயினும், அக்கதிரவனொளியே எல்லாவற்றையுங் கண்டது, யானும் என்கண்ணும் அவற்றைக் கண்டிலேம், எனக்கூறுவார் உளரோ. ஒருவன் தன் கண்ணினால் நல்லதைக் காண்டற்கும் தீயதைக் காண்டற்கும் ஞாயிற்றினொளி பொதுவாய் நின்று உதவுகின்றது; நல்லதைக் கண்டு மகிழ்தலுந், தீயதைக் கண்டு நோதலும் காண்கின்ற ஆண்மகன்பால் நிகழக் காண்கின்றோமே யல்லாமல், நடுநின்று காட்சிக்கு உதவிபுரியும் ஞாயிற்றின்பால் நிகழக் காண்கின்றிலேம். அதுபோலவே, கடவுளும் தமது அருளொளியினால் நமது அகக் கண்ணைவிளக்கி நாம் பலவினைகளைச் செய்தற்கு உதவியாய் நிற்கின்றார். நல்வினை தீவினைகளைச் செய்து அவற்றால் விளையும் இன்பதுன்பங்களை அடைபவர்கள் சிற்றுயிர்களாகியநாமே யல்லாமல், நமதறிவை விளக்கி எவற்றுக்கும் பொதுவாய் நிற்குங் கடவுள் அல்லர். ஆகையால், மந்திரகாரர் செய்யும் வசியச் செயல் நல்லதாயினுந் தீயதாயினும், அஃது அவரது அறிவின் செயலால் நடைபெறுவதாகும்; அவ்வறிவின் உள்நின்று அவர் நினைக்குமாறெல்லாம் பொதுநின்று இயக்குபவர் கடவுள். மந்திரகாரரது அறிவு ஒன்றை நிறைவேற்றாதலில் முனைந்துநிற்றலால், இறைவனது செயல் அவரது அறிவின் பின்நின்று அதனைஉந்தி, அவ்வறிவினை வந்துபற்றும் நல்வினை தீவினைப் பயன்களில் தான் தாக்கற்றுநிற்கும். இனித் தமது அறிவையுந் தமது செயலையும் ஒருங்கிழுந்து எல்லாம் இறைவன் செயலாய்க் கண்டிருக்குஞ் சான்றோர்பால் இறைவனறிவு முன்னும் அவர் தம் அறிவு பின்னுமாய் நிற்கும். அப்பெற்றியரான சான்றோர் தமது அறிவு முனைப்பால் ஒன்றையுஞ் செய்யமாட்டாராகலின், அவர்க்குப் பிறர்செய்யும் நன்மைதீமைகளை அவர்பால் முனைத்து நிற்கும் இறைவனே ஏனறுகொண்டு அவற்றின் பயன்களை அவை செய்தார்க்கு அளிப்பன். ஆகவே, தமது அறிவு முனைப்புகொண்டு மந்திரகாரர் செய்யும் வசியச்செயல்களின் பயன் அவர்தம் அறிவின் இயக்கத்தால் நேர்வதேயன்றி, அவர் வழிபடுந் தெய்வத்தின் உதவியால் நேர்வதன்றென உணர்ந்துகொள்க. தம்மறிவு செயல்களை மறந்த சான்றோர் தஞ்செயலாகவன்றி இறைவன் செயலாகத் தாஞ் செய்வனமட்டும் இறைவனது வல்லமையால் நடைபெறுவனவா மென்றும் பகுத்துணர்ந்து கொள்க. மந்திரகாரரது நினைவு தான் நினைப்பதை நிறைவேற்றாதலில்

முனைத்துநிற்க, அவர் தாங்கருதியதனை ஏட்டில் எழுதுஞ்செயல் அந்நினைவினைத் தெளிவுபடுத்தி அதற்கு மேலும் மேலும் வலிவேற்ற, அதனால் அந்நினைவு தன்னோடு இயைபுடைய நினைவுவெளியினை இயக்காநிற்கும். அவ்வளவில் அவர் நில்வாது, அந்நினைவோடு தொடர்புடைய சொற்களையுஞ் சொற்றொடர்களையுந் திருப்பித்திருப்பிப் பலகாற் சொல்லதவின், அந்நினைவுவெளியின் இயக்கமும் அதனோடு தொடர்புடைய ஓசைவெளியின் இயக்கமும் முறுகிஇயங்கி, அந்நினைவினாற் சுட்டப்பட்டாரது உள்ளத்தை அசைத்து அந்நினைவின்படி யெல்லாம் அவர் நடக்குமாறு செய்துவிடும்.

இங்ஙனம் ஆற்றிவுடைய மக்கள் தம்போல் ஆற்றிவுடைய மக்களைத் தம்வழிப்படுத்துதலே யன்றித், தம்மினுந் தாழ்ந்த நல்லபாம்பு புலிகாடி அரிமாயானை குதிரை முதலிய சிற்றயிர்களையும் தம்வழிப்படுத்தி, அவை தாம் விரும்பியவாறெல்லாம் எவல்புரியும்படி அடக்கியாங்கின்றனர். நச்சுப்பாம்புகளைத் தம்மாட்டுவருவித்து அவற்றையடக்கி எவல்வாங்கும் மந்திரகாரர்களும் இதே முறையைத்தான் கையாங்கின்றனர். தாம் கருதிய நச்சுப்பாம்பின் வடிவத்தை ஒருகடிதத்தில் எழுதி, அதனைச்சூழத் தாங் குறித்த எவல்களைச் சுருக்கமாக வல்லோசை வாய்ந்த சொற்றொடர்களால் எழுதித் தம்மை ஒரு பருந்தின் உருவாக எண்ணிக் கொண்டு, எழுதிய அக்கடிதத்தைத் தாம் வழிபடுந் தெய்வத்தின் கீழ்வைத்து, அதிற் குறித்த சொற்றொடர்களை வாயால் ஓயாமற் சொல்லியோ அல்லது உள்ளத்தாற் சொல்வதுபோல் எண்ணிக்கொண்டோ உருவேற்றுகின்றனர்; அவ்வாறு சில பலநாள் உருவேற்றித் தமது உள்ளத்தை வலிவுடையதாக்கி நினைவுவெளியில் இயைபுபடுத்தித், தாம் வேண்டியபோதெல்லாம் அவ்வெளியை இயக்கி அதனோடு தொடர்புடைய அப்பாம்பின் உள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்தித் தம் எண்ணப்படியெல்லாம் அதனை எவல்வாங்கும் நிலை தமக்குக் கைகூடி வருவதனையே மந்திரகாரர் 'மந்திரசித்தி' யென வழங்குவர். அவர் இம்முறையிற் பழகித்தேர்ந்தபின் எவ்வகை நச்சுப்பாம்பினையுந் தம்பால் வருவிக்க வல்லராவர்; பாம்பு கடித்து இரக்குந் தறுவாயில் உள்ளவர்க்கு ஏறிய நஞ்சை அப்பாம்பு தானேவந்து உரிஞ்சிப் பாலிற் கக்குமாறு செய்து, அவர் உயிர் பிழைக்குமாறும் செய்யவல்லராவர்; அல்லது அப்பாம்பு அடியுண்டு இறந்துபோனாலும், அத்தகைய மந்திரகாரர் அந்நஞ்சேறினாரைத் தமது கட்பார்வையால் உற்றுநோக்கி அந்நஞ்சை இறக்கி அவர் உயிர் பெற் றெழுச்செய்வர். இதைப்போலவே, எவ்வெவ் விலங்குகளைத் தம் வழிப்படுத்தி எவ் விரும்பினாலும், அவ்வவற்றை எண்ணிச் செய்யும் பழக்கமுதிர்ச்சியால் அவற்றையெல்லாம் அடக்கியாளுதல் அஃதுடையார்க்கு நன்கு கைகூடும் என்பது திண்ணமாமென்க.

அஃது யாங்ஙனம்? ஒருவர் ஓரிடத்திருக்க அவர்தம் நினைவும் அந் நினைவோடுகூடிய சொல்லும் அவரிடத்துமட்டு மன்றோ நிகழக்காண் கின்றோம், அவை இயக்கும் நினைவுவெளி ஓசைவெளியென்னும் இவற் றைக் கண்டிலமாகலின், அவ்வெளிகளின் வாயிலாக அவை பிறருடைய உள்ளங்களை அசைக்கு மென்றல் உண்மையன்றும் போலுமெனின்; அறியாது கூறியும், ஒருவர் ஓரிடத்திருந்து பேசஞ்சொற்கள் அவரி னின்றும் விலகி எட்ட இருப்பார் செவிகட்கும் புலனாகலும், ஒரு குடத் தினுட் கட்டிய மணியின்ஓசை அக்குடத்தினுட் காற்றிருக்குமளவும் வெளியே செவிப்புலனாகி அதன்கணுள்ள காற்றைக் காலுரிஞ்சுபொறி* யால் வாங்கிக் குடத்தின் வாயையை யடைத்தபின் அது செவிப்புலனா காமையும் என்னையென ஆராய்ந்து பார்ப்பின் ஓசை செவிப்புலனும்படி செய்யுங் காற்றும், அக்காற்று உலவுதற்கு இடங்கொடுக்கும் ஓர் இடை வெளியும் உண்டென்பது நன்குபெறப்படும் அன்றே. அதுபோல, ஓசையினும் மிக நுண்ணிய நினைவுகள் இயங்குதற்கும் நினைவுவெளி ஒன்று உண்டென்பது உண்மையேயாம்; அங்ஙனம் நினைவுவெளி ஒன்று இல்லாக்கால் ஒருவருள்ளத்தில் ஒருகாலத்து ஓரிடத்துத் தோன்றிய நினைவுகள் பிறரொருவருள்ளத்தில் அதேகாலத்தில் வேரோரிடத்துத் தோன்றுதல் கூடாது; மற்று அவை அவ்வாறு தோன்றுதல் உண்மை நிகழ்ச்சியேயாவது உண்மையாராய்ச்சி வல்ல அறிஞர் பலரானும் இரு ஞானமும் உறுதியாகக் காட்டப்படுதலானும், ஒருவர்க்குத் தோன்றும் ஒரு நினைவு அதேநேரத்திற் பிறரொருவர்க்குந் தோன்றுதல் நமதுவழக் கத்திற் கண்கூடாகக் காணப்பட்டு வருதலானும், இந் நிகழ்ச்சிகளும் அவற்றின் முறைகளும் தோலைவினாவுதல் என்னும் எமது நூலின் கண் விரிவாக எடுத்துக்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றே மாகலானும், நுண் ணிய நினைவின் நன்மையோடு ஒத்து அஃது இயங்குதற்கு இடந்தரும் நினைவுவெளி ஒன்றுண்டென்பதும் தெற்றமேயாமென்க. அவ்வாறு யின், இயற்கைப்பொரு ளாராய்ச்சியிற் சிறந்து விளங்கும் ஐரோப்பிய ஆசிரியர்கள் ஓசையும் ஒளியும் உலவுதற்கு இடைவெளி† ஒன்றுமட்டும் உளதென்று கொண்ட தென்னையெனின்; ஐரோப்பிய ஆசிரியர்களும் ஓயாது ஆராய்ந்துகொண்டு புதியபுதிய உண்மை நுண்பொருள்களைக் கண்டறிந்து வெளியிட்டு வருகின்றார்களே யல்லாமல், எல்லாவற்றை யுந் தாம் அறிந்துவிட்டதாக முடிவுகட்டி, இனிமேல் அறியற்பாலனை வேறெவையு மில்லையென்று கூறுகின்றார்களில்லை. முன்னே, காற்று என்னும் நுண்பொருள் வரையில் ஆராய்ந்து சென்று, அதற்குமேல், 'விசம்பு' ஒன்று அதனினும் நுண்ணியதாய் உளதென்பதை அவர் அறி யாதிருந்தார். பின்னர், மேலுமேலுஞ் செய்த பல ஆராய்ச்சிகளால்

* காலுரிஞ்சுபொறி—Air-pump. † Ether.

ஓசையும் ஒளியும் உலவுதற்கு இடமாக 'விசம்பு' என்னும் இடைவெளியொன்று இன்றியமையாது வேண்டப்படுமென்று உறுதிசெய்திருக்கப்பெய்தியிருக்கிறது. கம்பியின்றிவிடுக்கும் மின்செய்தி* பல்லாயிரமில் இடத்தைக் கடந்து சென்றுசேர்த்தற்கு 'விசம்பு' என்னும் இவ்விடைவெளி உதவிபுரிகின்ற தெனவும் இஞ்ஞான்று தெளியக் காட்டுகின்றார்கள். மின்செய்தியும் அஃதியங்கும் விசம்புங் கட்டிலனுக்குத் தென்படாவாயினும், அவற்றின் இருப்பு அவைதம் நிகழ்ச்சியால் உண்மையெனத் துணியப்படுகின்றது.

இங்ஙனமே, இருவகைப்பட்ட நுண்ணுளிக்கதிர்கள் உண்மையும், அவை விளக்கமில்லாத் தடித்த பருப்பொருள்களையும் ஊடுருவிப்பாய்ந்து அவற்றின் உட்பொருள்களை விளக்கிக் கட்டிலனும்படி செய்யவல்லனவாதலும் பிராஞ்சுநாட்டு இயற்கைப்பொருளுற்புலவர்களால்† ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விண்ணில் ஒருவகையிற் சேர்ந்த நுண்ணுளிக்கதிர் ஞாயிற்றினொளியோடு ஒப்பதாய் அதனினும் மிகு விரைவாய் இயங்குவது; அதனால் இதனைப் பகலியற்கதிர்‡ என வழங்குதல் பொருந்தும்; இஃது ஒருவர் உடம்பின்மேற் பட்டால் அவ்வுடம்பின் உள்ளேயுள்ள எலும்புகளை நம் கண்களுக்குப் புலனும்படி காட்டும். போர்க்களத்தே பகைவர் ஏவிய குண்டுகள் தம் உடம்பினுள்ளே நுழையப்பெற்றுத் துன்புற்ற போர்மறவர்க்கு அத்துன்பத்தை மாற்றுவான் புகுந்த மருத்துவர் அக்குண்டுகள் உள்ளே இருந்த இடந்தெரியாமற் பிழையாக வேறிடங்களை அறுத்துறுத்துப் பார்த்துத் தாம் ஏமாறியதோடு, அம் மறவர்க்குஞ் சொல்லற்கரிய நோவினை விளைத்துவந்தார்கள். இத் துன்பத்தை நீக்குதற்குரிய தொருவழி தெரிதல் வேண்டியுன்றுவந்த இராஜ்சன் என்னும் அறிஞர் கடைசியாக இப்பகலியற்கதிரைக் கண்டுபிடித்தார்; இக்கதிரொளி, தன்னை நம் கட்டிலனுக்கு விளங்கக்காட்டாதாயினும், தான்பட்ட உடம்பினுள்ளுள்ள எலும்புகளையும் அங்குவந்து பதிந்துகிடக்கும் ஈயக்குண்டு இருப்புக்குண்டு முதலானவைகளையும் புலப்படக் காட்டுவதாயிற்று; இது னுதவிகொண்டு புண் மருத்துவர் குண்டுகள் பதிந்துகிடக்கும் இடங்களைத் திட்டமாய்த் தெரிந்து, அம்மறவரின் உடம்பினின்றும் அவற்றை வெளிப்படுத்தி அவர்க்குற்ற அப்பொருள் துன்பத்தைப் போக்கி வருவாராயினர். இனித், தடித்த பருப்பொருள்களை இங்ஙனம் ஊடுருவி விளக்கும் இப் பகலியற்கதிர் 'அலுமினியம்' என்னுங்கருப்பொருளில்மட்டும் ஊடுருவிப்பாயாது. ஆனால், மற்றொருவகையிற் சேர்ந்த நுண்ணுளிக்கதிரோ அவ்வலுமினியம் என்னுங்கருப்பொருளையும் ஊடுருவிப்பாய்ந்துவிளங்கச்செய்யவல்லது; இக்கதிர் மக்களுடம்பினின்றும் போதருவது; அதனால், இதனை

* கம்பியில்லா மின்செய்தி—Wireless telegraphy. † Rontgen and Blondlet. ‡ பகலியற்கதிர்—Rontgen or X-rays.

உயிரியற்கதி* என்று வழங்குவது பொருந்தும்; இது பகலியற்கதிரை விட விரைவிற் குறைந்ததாயினும், வெப்பக்கதிர்களே விட விரைவில் மிக்கது; இது மக்கள் சிலரிடத்து மிகுதியாயும், வேறு சிலரிடத்துக் குறைவாயும் வெளிப்படுகின்றது. செம்மையுங் கிளர்ச்சியும் வாய்ந்த உடம்புகள் உடையார் இயற்கையாகவே பிறர்க்கு நோய்நீக்க வல்லவர் ஆவர். உள்ளத்தை நினைவொருமையால் உரப்படுத்துதலானும், நரம்பு களே வலிவேற்றுதலானும் இக்கதிரொளியினை ஆற்றலினும் விரைவினும் மிகச் செய்யலாம். இத்தன்மையவாகிய இவ்விருவகைக் கதிரொளியும் நம் கண்களுக்குப் புலனாகவாயினும், எரிகந்தகம் பூசிய திரையை அவ்விரண்டின் அருகேவைத்தால், அத்திரையின்கண் வெளிச்சம் மிகு திப்படுதல்கொண்டு அவற்றின் உண்மை நன்கு துணியப்படும். இவ்வுயிரியற்கதிரொளி வாய்ந்தவர் தாம் செம்மையான யாக்கையுடையராய்ப் பிறர்க்குவரும் நோயை எளிதில் நீக்கவல்லராதலோடு, தொலைவில் நடப் பனவற்றையும் மறைபொருள் நிகழ்ச்சிகளையும் உணர்ந்துரைக்குந் தெளிவுக்காட்சி யுடையராயும் இருப்பர். மக்களுள் இவ்வொளிவாய்ந்தாரைத் தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டின், ஓர் இருட்டறையில் எரிகந்தகம் பூசிய திரை ஒன்றைக் கட்டித்தொங்கவிட்டு அதன் பக்கத்தே ஒவ்வொருவராகப் போய்ச் சிறிதுநேரம் இருக்கும்படி பலரை ஏவுக; இயற்கையாகவே இவ்வொளி வாய்ந்த ஒருவர் அத்திரையின் அருகிற் சென்றிருந்தவுடன் அத்திரையின் ஒளி வரவர மிகும்; அவ்வொளி வாயாதவர் அதனருகில் எவ்வளவு நேரம் இருப்பினும், அத்திரையின்கண் எதொரு மாறுதலுங் காணப்படமாட்டாது. இவ்வாற்றால், உயிரியற் கதிரொளி இயல்பு லுடையாரைத் தெரிந்துகொள்க. இங்ஙனமாக, இருவேறு வகைப்பட்ட நுண்ணொளிக்கதிர்கள் இவ்வுலகின்கண் இருத்தல் நங் கண்களாற் காண்டல் இயலாதேனும், ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியால் தெற்றென விளங்குகின்ற தன்றோ? இதுபோலவே, ஒருவர் உள்ளத்திற் றேன்றும் ஒருநினைவு அதேநேரத்தில் அருகிலோ தொலைவிலோ இருக்கும் ஏனையொருவர் உள்ளத்திலுந் தோன்றுதற்கு அவ்விருவருள்ளத்தின் இடைநின்று கரு வியாய் உதவும் நினைவுவெளி ஒன்றுண்டென்பது தேற்றமாம் என்க.

இனி, ஓசையைத் தனக்குப் பண்பாக உடைய விசம்பு என்னும் இடைவெளியைப் போலவே, ஊறு ஒளி சுவை நாற்றம் என்பவற்றைத் தனித்தனிப் பண்புகளாக உடைய கால் நீர் மண் என்னும் நாற்பொருள்களும் நுண்ணியவடிவில் நிற்கும் நால்வே றிடையெளிகளும் எங்கும் உளவாம். யாங்ஙனமெனிற் காட்டுதும்: தொட்டறியக் கூடிய தடித்த பொருளெல்லாம் எஞ்ஞான்றும் அதே தன்மையில் நிற்பன அல்ல; பனிக்கட்டி உருகி நீராதலும், அஃது ஆவியாகமாறுதலும் நாம்

* உயிரியற்கதிர்—N-rays.

வழக்கத்தில் நேரே கண்டிருக்கின்றோம். இளஞ்சூட்டில் உருகும் பனிக் கட்டியைப்போலவே, இரும்பு செம்பு வெள்ளி பொன் முதலிய கருப் பொருள்களுந் தத்தமக்கேற்ற சூடுபட்டால் நீராய் உருகும் மரபினவாம்; இனி, இவற்றினுங் கடிய கருங்கல் செங்கல் மண் முதலியனவுங் கூடத் தத்தமக் கேற்ற கடுஞ்சூட்டில் நீராய் உருகிவிடுகின்றன; அங்ஙனம் உருகிய அவையெல்லாம் பின்னும் பின்னுஞ் சூடுதாக்க அந்நிலைமாறி ஆவியாகத் திரிந்துவிடுகின்றன. இவ்வாறு கட்டிப்பொருளும் நீர்ப்பொருளும் வெப்பத்தின் மிகுதியால் தம்மில் ஒன்றுகூடிய அணுக்கள் பிரிக் கப்பட்டு ஆவியுருவத்தை அடைதல்போலவே, அவ்வாவியின் மாட்டும் பின்னும் பின்னுஞ் சூடு தாவுதலால், அதுவுந் திரிபெய்தித், தன்னினும் நுண்ணிய விசும்பின்மனமையை அடையும். நுண்ணிய விசும்புங்கூட மிக வெய்யதொரு மின்கூட்டால் தன்நிலை நுணுகிப் பின்னும் நுண்ணியதோர் உருவெய்தும் என்றும், இவ்வாறே, மண்புனல் அனல் கால் என்னும் ஏனை நார்பொருளுங்கூட இறப்ப நுண்ணியதோர் இடை வெளி நிலையைப்பெறும் என்றும், இங்ஙனம் இடைவெளி நிலையில் நிற்கும் கீம்பெரும்பொருள்களும் கீந்து தன்மாத்திரைகள் என வழங்கப்படு மென்றுஞ் சாங்கியமுஞ் சைவசித்தாந்தமுங் கூறாநிற்கும். இவ்வைம் பெருவெளியின் இயல்புகளும், இவற்றில் நிகழும் வியத்தகு நிகழ்ச்சிகளும் தேளிவுக்காட்சி* யுடையார்க்கன்றி, ஏனைப் புறக்கண் மட்டுமே யுடையார்க்கு ஒருசிறிதும் புலனாகாவாயினும், இவ்வைவகை வெளிகளும் மெய்யாகவே யுளவாதல் மேற்காட்டியபடி நம் புறக்கண் எதிரே அவற்றின்கட் காணப்படும் மாறுதல் நிகழ்ச்சிகொண்டு நன்கு துணியப்படும். இவ் வைந்துவெளிகளுங்கூட மேலும் மேலும் நுண்ணியவாய்த் திரிந்து திரிந்து சென்று கடைப்படியாகத் தன்னில் வேறுபாடு சிறிதும் விளங்காத மெய்யான மாயைவெளியாய் நிற்கும்.

தடித்த பருப்பொருள்கள் இங்ஙனஞ் செயற்கையாக அழிவுகாலத்தில் திரிந்துநிற்சுமாறுபோலவே, அவ்வப் பொருள்களோடொத்த நுண்ணிய வெளிகளும், எல்லாம் நிலைபெற்று நிகழ்கின்ற இந் நிலைக்காலத்திலும் இயற்கையாக உளவாம். இங்ஙனம் இயற்கையாய் என்றும் உளவாய்நிற்கும் வெளிகளிலிருந்தே ஏராளமான பொருள்கள் களங்கடோறும் புதியபுதியவாய்த் திரண்டிருண்டு நாம் துகர்தற்கு எளிய பருவடிவிற்கேற்றுகின்றன. மண்வெளியிலிருந்து எவ்வளவோ புதுப்புதுப் பொருள்கள் தோன்றிக்கொண்டிருக்கின்றன; நீர் வெளியிலிருந்து எவ்வளவோ புதுப்புது நீர்ப்பண்டங்கள் தோன்றுகின்றன; தீவெளியிலிருந்து சூடான பண்டங்களுஞ் சூட்டினைத்தரும் பொருள்களுந் தோன்றுகின்றன; கால்வெளியிலிருந்துங் கணக்கற்றவை பிறக்கின்றன; வான்

* Clairvoyant vision.

வெளியிலிருந்தும் அங்கனமே பலப்பல போதருகின்றன. நம துயிர் வாழ்க்கைக்குப் பலவகையிற் பயன்படும் பொருள்களையும் உணவுப்பண்டங்களையும் நன்காராய்ந்து பார்த்தாலே, அவையெல்லாம் அவ்வெளிகளிலிருந்து தோன்றுமுண்மை தெற்றெனவிளங்கும். நூறுக்கு நூறடியுள்ள ஒருசிறு நாற்பால் எல்லையிடத்தில் முப்பத்தாறு தென்னங்கன்றுகள் வைத்துப் பயிராக்கினால் அவை ஏழெட்டு ஆண்டிற் பெரியமரங்களாய் ஒங்கிவளர்ந்து பருந்தேங்காய்களைக் குலை குலையாய் ஓயாமற் காய்க்கின்றன; அம்மரங்களின் பருமையும் பயனும் அவ்வளவு வெறுமண்ணிலுந் தண்ணீரிலுமிருந்தே உண்டாகின்றன வென்று அவற்றின் வளர்ச்சியை ஆழ ஆராய்ந்துபார்ப்பவர் எவரும் உரையார்; அவற்றின்கட்காணப்படும் மண்கூற்றில் ஒருசிறுகூறு பருநிலத்திலும் ஏனைப் பெருங்கூறு நுண்ணிய நிலவெளியிலுமிருந்தே தோன்றுகின்றன; இங்ஙனமே அவற்றின்கண் உள்ள ஏனை நீரின்கூறு தீயின்கூறு காலின்கூறு வானின்கூறு என்பவையெல்லாம் பெரும்பாலும் நீர்வெளி தீவெளி கால்வெளி வான்வெளி என்பவற்றினின்றே போதருகின்றன வென்று உணர்ந்துகொள்க. இஃது எதனால் அறிதுமென்றால், நிலத்தின்கண் நின்று அளவற்ற பருமரங்கள் முன்னேதோன்றியும் பின்னும் பின்னுந் தோன்றியும் நீண்டகாலம் நிலபெற்று நிற்கவும், நிலத்திலுள்ள மண்துகள் சிறிதுங் குறையாதிருத்தல்கொண்டு அறிதும் என்பது. அங்ஙனங் குறையாதிருத்தலேயன்றி, நுண்ணிய நிலவெளியிலிருந்து ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதும் அளவற்ற நுண்டுகள்கள் வந்துசேர்ந்து இந்நிலவுலகம் வரவரப் பருத்துவருகின்ற தென்றும் இஞ்ஞான்றை வானநூலார் ஆராய்ந்து உரைக்கின்றார். அஃதொக்குமேனும், பருத்து மாமாய் நின்றவை பின்னர் அழிந்து மண்ணும் நீருமாய் மாறிப்போதலால், அவை வளருங்காற் குறையும் நிலத்தின் துகள்களும் நீரின் துகள்களும் திரும்ப அவ்வாற்றால் நிறைக்கப்படுமென்று கொள்ளுதலே பொருத்தமுடைத்தெனின்; முன்னரே தோன்றி நிலபெற்று நிற்கும் மரத்தொகுதிகளையும், புதிய புதியவாய் முளைத்துப் பயிராகும் மரத்தொகுதிகளையும் சேர்த்துப் பார்க்குங்கால், அவற்றில் தாமே அழிந்து படுவனவும் பிறரால் அழிக்கப்படுவனவும், மலையளவாகவுள்ள ஒருபொருளில் அழிந்து படும் ஒரு தினையளவிற்கே ஒப்பாகச் சொல்லப்படும். அற்றன்று, ஒவ்வொரு இம்மைப்பொழுதும் நிலவெளியிலிருந்து நிலத்தின்கண் வந்துசேரும் மண்துகள்கள் அளவிறந்தனவா யிருக்கின்றனவென்று மேலே சொன்னமையால், மரங்களின் வளர்ச்சியாற் குறையும் நிலத்துகள்கள் அவ்வாற்றால் நிறைக்கப்பட்டு வருகின்றனவெனலே உண்மையா மெனின்; அங்ஙனங் கொள்ளினும், நிலத்திற்குத் தாயகமாய் எண்ணிறந்த நிலப்பகுதிகளைத் தோற்றுவித்தற் குரிய வளப்பம் வாய்ந்த நிலவெளி

ஒன்று உண்டென்னும் எமது கொள்கையே அதனால் நாட்டப்படுதலின், அவ்வாறு கொள்ளினும் அஃது இழுக்காது; என்றாலும், உண்மையாக நோக்குங்கால், ஒவ்வோ ரிமைப் பொழுதும் நில வெளியிலிருந்து வந்துசேரும் நிலத்துக்கள்களின் அளவு, முன்னரே நிற்கும் மரத்தொகுதிகளின் அளவினும் புதியபுதியவாய்ப் பயிராகும் மரத்தொகுதிகளின் அளவினும் மிக மிகக் குறைந்ததாதல் புலப்படும். எனவே, நிலத்தின்மேற் காடுகளினும் மலைகளினும் மற்றையிடங்களினும் வரையறைப்படாமல் நிரம்பி வளர்ந்துநிற்கும் மரங்களிலுள்ள கூறுகளில் நிலத்தின் கூறு பெரும்பாலும் நிலவெளியிலிருந்தும், நீரின்கூறு நீர் வெளியிலிருந்தும், தீ வளி வெளி முதலியவற்றின் கூறுகள் அவ்வவ் வெளிகளிலிருந்தும் அவை தம்மால் உரிஞ்சப்படுகின்றன வென்பது பெறப்படும். இம் மரங்களைப்போலவே ஏனைச் சிறு பயிர்களின் உடம்பின் கூறுகளும், ஏனை யாற்றிவுடைய மக்களுடம்பின் கூறுகளும் ஆகிய வெல்லாம் பெரும்பாலும் இவ்வைவகை வெளிகளிலிருந்து மூச்சின்வாயிலாக உள் ளுரிஞ்சப்படுகின்றன வென்று உணர்ந்துகொள்க.

இன்னும், இம் மரஞ்செடிகொடிகள் நிலத்தையும் நீரையுமே நிலைக்களனாகப் பற்றியிருப்பினும், இவை நுண்வடிவில் எங்கும் விரிந்துள்ள ஐம்பெரு வெளிகளிலிருந்தே தமக்குவேண்டும் ஊணைப் பெறுகின்றன வென்பதற்கு இவற்றினின் றுண்டாகும் இலை பூ காய் கனி யென்னும் பயன்படு பண்டங்களில் உள்ள கூறுகளின் இயல்புகளே சான்றாகும். வள்ளிக்கிழங்கு கொட்டிக்கிழங்கு கருணைக்கிழங்கு இஞ்சிக்கிழங்கு உருளைக்கிழங்கு முதலியவற்றில் நிலத்தின்கூறு மிகுந்திருக்கின்றது; வள்ளிக்கிழங்கிலும் உருளைக்கிழங்கிலும் அதனோடு காற்றின் கூறுஞ் சேர்ந்திருக்கின்றது; கொட்டிக்கிழங்கிலும் இஞ்சியிலும் நிலத்தின் கூறோடு நீரின்கூறுஞ் சேர்ந்திருக்கின்றது; இஞ்சியிலுங் கருணைக்கிழங்கிலுந் தீயின் கூறுஞ் சிறிது சேர்ந்திருக்கின்றது. இங்ஙனமே, ஏனை உணவுப் பண்டங்களினும் ஒவ்வொரு கூறு மிகுந்தும் ஒவ்வொரு கூறு குறைந்துங் கலந்திருத்தலை ஆராய்ந் தறிந்துகொள்ளலாம். இவ்வாறு, கட்புலனும் பருவடிவிற் காணப்படும் பொருள்களெல்லாம் தம்மைப்போற் பருவடிவினவாய் இருக்கும் நிலையுமே நீரையுமே பெரும்பாலும் நிலைக்களனாகப் பற்றியிருந்தாலும், அவை தம்மினும் துண்ணிய இடைவெளிகளின் உதவியின்றி நிலபெறு. ஓரறிவுடைய மரஞ்செடி கொடிகளும் இடைவெளியிற் பரவிவரும் ஞாயிற்றின் வெப்பமும் ஒளியும் இவ்வுலகமும், காற்றினுதவி யில்லாமலும் உயிர்வாழ்வாயின், யேறிவு ஆற்றிவுகளுடைய ஏனையுயிர்களின் உயிர்வாழ்க்கைக்கு துண் உருவினவாய் அப்பொருள் வெளிகளின் உதவி எத்துணை இன்றியமையாததாம் என்பது தானே விளங்காநிற்கும். பருவடிவில் நிற்கும் அறிவில்லாப் பொருள்களுக்கூட

ஒவ்வொரு ஷாடிப்பொழுதும் தம் அணுக்கள் தேய்ந்து கரையப்பெறுதலால், அவை திரும்பத் திரும்ப முன்னேவடிவம் எய்திக் காணப்படுதற்குத் தம்மோடு ஒத்த இயைபுடைய இடைவெளியின் உதவியையே நாடி நிற்கின்றன. இந்நிலத்தின்கண் உள்ள நீர் வரவரக் குறைந்து ஆவியாக மாறிப்போயினும், திரும்பத் திரும்ப அது நீர்வெளியிலிருந்து கட்டிலனும் வடிவில் மழைத்துளிகளாய்க் கீழ் இறங்குதல் காண்குமன்றோ? இவ்வாறு, நங் கண்ணெதிரே தோன்றும் பருப்பொருளாராய்ச்சி கொண்டே நுண்ணிய பலவேறு இடைவெளிகள் உண்டென்பது தெளியப்படும். இவ்விடைவெளிகள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் இயல்போடொத்த பொருள்களுடன் இயைந்துநின்றல் போலவே, மக்களும் பிறவுயிர்களும் நினைக்கும் நினைவுகளோடொத்து அவை இயங்குதற்கு இடமாய்நிற்கும் நினைவுவெளி ஒன்று உண்டென்பதுந் தேற்றமாம் என்க.

இனி, உறுத்துநினைத்த நினைவு கடிதத்திலேனும் எட்டிலேனும் தகட்டிலேனும் சொற்களின் உதவியாற் பொறிக்கப்பட்டு உருவேற்றப்படுகையில், அந்நினைவு நிரம்பவும் வலிவேறி நினைவுவெளியை அசைத்துத், தனக்கு இலக்காயினார் உள்ளத்திலுந் தன்னோடு ஒத்த நினைவினை எழுப்பிவிடுதலே யன்றித், தான் நினைந்ததோர் உருவத்தினைக் கட்டிலனும்படி காட்டுதலும் வல்லது. மேலெடுத்துக்காட்டிய உண்மைநிகழ்ச்சிகள் ஒன்றில் ஒரு துரைமகன் தனக்கு நெரிந்தொலவான ஓரிடத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த மாதரிருவரின் படுக்கையண்டை ஆவியுருவில் தான்போய் நின்றல்வேண்டுமென உறுத்து நினைந்ததும், அவன் நினைந்தபடியே அவனது ஆவியுருவம் தமது படுக்கையருகில் நிற்கக்கண்டு அம் மாதரார் வெருண்டதும் அறிந்தோமாதலின், உறுத்துநினைக்கும் நினைவே தான் நினைந்தபடியெல்லாம் ஆவியுருவங்களைக் கற்பிக்கவல்லதாம் உண்மை நன்கு கருத்திற் பதிக்கற்பால தொன்றும். பிறர்க்கு நன்மை செய்யும் பொருட்டாகவோ, அன்றித் தீமைசெய்யும் பொருட்டாகவோ மந்திரகாரர் ஏவிவிடும் ஆவியுருவங்களிற் பெரும்பாலன அவர் இங்ஙனந் தமது நினைவு முனைப்பாற் கற்பிக்கும் நினைவுருவங்களே யல்லாமல் வேறல்ல. ஆனாலும், இவ்வுண்மை அம் மந்திரகாரர்க்கே தெரியமாட்டாது. அவை, தம் கட்டளைக்கு இணங்கி எவல்புரியுந் தெய்வங்களெனவே அவர் பிழைபட நினைப்பர். பிறர்பால் தாம் எந்தெந்த ஆவியுருவிற் செல்லல்வேண்டுமென எண்ணினாலும், அந்தந்த உருவத்தினை மேற்கொண்டு அவரது எண்ணமே மற்றவர்கள்பாற் செல்கின்றது. அழகிய தோர் ஆண்மகன் வடிவிலோ, அன்றியொரு பெண்மகள் வடிவிலோ, அல்லது யானை குதிரை அரிமா புலி பன்றி நாய் பூனை காக்கை முதலான சிற்றயிர்களின் வடிவிலோ, அல்லது அஞ்சுத்தக்க பேய்வடிவிலோ அவன் தன் நினைவைப் பிறர்பால் ஏவுவனாயின், அவன் நினைந்ததொரு

வடிவில் அந்நினைவு உருத்துத்தோன்றுதல் திண்ணம். ஏவிய அந்நினைவினுருவம் ஏவப்பட்டபடியே பிறர்க்கு நன்மையான செயல்களையேனுந் தீமையான செயல்களையேனும் இயற்றுந் திறமும் வாய்ந்ததாகும். அங்ஙனமாயின், தனிமுதலான உயிருள்ள ஆவியுருவங்கட்கும், நினைவினுந் கற்பிக்கப்படும் இந் நினைவுருவங்கட்கும் வேறுபாடு என்னையெனின்; நினைவுருவங்கள், தம்மைக் கற்பித்தவரின் நினைவு கலைந்தவுடனே தாமுங் கலைந்துபோகும்; மற்றுத், தனியுயிருள்ள ஆவியுருவங்களோ தாம் அங்ஙனங் கலையாவாய் ஏனை மன்னுயிர்களைப்போல் நல்வினை தீவினைப் பயன்களை நுகர்ந்து பல பிறவிகளிற்சென்று அறிவுவிளக்கத்தை அடையும்.

அற்றேல், மந்திரகாரர் ஆவியுருவில் நிற்கும் முனிவர்களையும், முருகப்பிரான் பிள்ளையார் காடுகள் முதலான பெருந்தெய்வங்களையும் பரசிவேண்டி, அவர்தம் உதவியாற் பிறர்க்கு நன்மை தீமைகளை விளைக்க வல்லுநர் ஆகின்றார் என்று உலகின்கட் பலரும் வழங்குதல் பொய்யாமோ வெனின்; “உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே” என்பவாகலின், இவ்வுண்மையை நன்காய்ந்துணர்ந்த உயர்ந்தோர் அதனை ஒப்பார்; அறிவிலார் ஆயிரக்கணக்காய்க் கூடிக்கொண்டு அதனை மெய்யென்று உரைப்பரேனும் அது பொய்யேயாதல் திண்ணம். தவத்திலும் அறிவிலும் முதிர்ந்த முனிவரர் இவ்வுலகநடைகளை முற்றும்முனிந்து, தமது யாக்கையையும் பற்றின்றி விடுத்து, நுண்ணுருவில் நின்றபடியாய் இறைவன் அருட்பேற்றையே நாடி மேலுலகங்களிற் செல்லுதலால், எல்லாப் பற்றுங் குற்றமும் உடைய மந்திரகாரர் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தேனும் அல்லதவர் கட்டளைகட்கு அஞ்சியேனும் அவர்கள் தாம் வெறுத்துவிட்டுப்போன இவ்வுலகிற் குத் திரும்பிவந்து அவர் வேண்டியபடியெல்லாஞ் செய்வரென்பது எட்டுணையும் பொருந்தாது. இனி, முருகப்பிரான் பிள்ளையார் முதலான தெய்வங்கள் இறைவன் மெய்யன்பர்க்கு அருள் செய்தற்பொருட்டு ஒரொருகாற்கொண்ட அருளுருவங்களே யாகலான், அவரெல்லாம் எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலும் பொதுப்பட நின்று அருளும் நீரேயல்லாமல், மந்திரகாரர் விருப்பப்படியெல்லாம் நடுநிலை வழுவி ஒரு சிலர்க்கு நன்மையும் வேறு சிலர்க்குத் தீமையுஞ் செய்வாரல்லர்; அதனால் அங்ஙனங் கூறுதலும் ஒரு சிறிதும் ஏலாது. மிகவுந் தூயரான தேவர்கட்கும் எட்டாத கடவுளும், அவரானுள்பெற்ற அடியார்களும் எல்லா அழுக்கும்நிறைந்த மந்திரகாரரின் எவல்வழி நிற்பரென்றல் நனக்கற்பாலதேயா மென்க. அன்பால் அகங்குழைந்து, தஞ்செயலற்று, அருட்செயலின் வழியராய் நிற்கும் மெய்யடியார்தமக்கு மட்டும் இறைவன் எளியனாய் நின்று அவர் வேண்டியவாறெல்லாம் புரிவனல்லது, ஏனையோர்க்கு அவன் எண்ணவும் இசைக்கவும் படாதவனுமென்றுணர்க. இந்நிலவுலகத்தில் நல்லராயுந் தூயராயும் இருப்பவருங்கூட,

மேலுலகங்களிற் சென்ற சான்றோரை உலக நன்மையின்பொருட்நி
மீண்டும் இங்கே அழைத்துப் பேச முயன்றக்கால், அதற்கவர் இணங்கி
எளிதில் வராமையும், அதன்மேல் அவர்கள் நெஞ்சங் குழைந்து குழைந்
துருகி வேண்டியதன்பின் அவர் வேண்டாவிருப்பாய்த் திரும்பிவந்து,
உலகப்பற்றைவிட்டுச் சென்ற தம்மை அங்ஙனம் வருந்தியழைத்துத்
துன்புறுத்தவேண்டா மென்று அவர்கட்குக் கட்டளை தந்தமையும் மா
லாத்தீர்பீஸ் மனிதநிலை என்னும் எமது நூலில் நன்கெடுத்துக்காட்டி
யிருக்கின்றேம். மேலுலகங்களில் ஆவியுருவிற் செல்லும் சான்றோர்
தம்போல் நல்லராயிருப்பாரின் வேண்டுகோளுக்கே இணங்கிவர விருப்
பம் இவராயின், காசுகொடுப்பார்க்கு வேண்டியபடியெல்லாம் செய்யும்
மந்திரகாரரின் விருப்பத்திற் கிசைந்து அவர் வருவரோ? இந்நிலவுலகத்தி
லிருந்து தூயராகி மேலுலகங்களிற் சென்ற சான்றோரை வருவித்தலே
மந்திரகாரர்க்கு இயலாதிருக்க, இயற்கையாகவே தூயராம் மேலுலகங்
களில் இயங்கும் கடவுளரை வருவித்தல் அவர்க்கு எவ்வாறு கைகூடும்?
ஆகவே, மந்திரகாரர் தெய்வங்களையும் முனிவரையும் வருவித்து, அவர்
தந் துணையால் தாம்வேண்டிய நன்மை தீமைகளைச் செய்வரென்பது
முழுப் பொய்யுரையேயாகும், அல்லது அறியாமையாற் சொல்லும் வழக்க
குரையேயாகும் என்க.

அஃதப்படியாயினும், இவ் வுலகவாழ்க்கையிற் பற்று நீங்காமையால்
மேலுலகங்களிற் செல்லும் நல்வினையின்றி இதனைச்சார உலவும் பேய்
கூனிமுதலிய இழிந்த ஆவியுருவங்களை வருவித்து, அவைதம் உதவியாற்
பிறர்க்கு நன்மை தீமைகளைச் செய்தல் மந்திரகாரர்க்கு இயல்வதன்றோ
வெனின்; அஃது இயல்வதேயாயினும், இத்தீயமுறையிற் பழகும் மந்திர
காரர் இதனாற் பெருந் துன்பத்தையுழந்து கொடுஞ் சாக்காட்டிற்கே உள்
ளாவர். இஃது இந்நிலவுலகத்தின்மேல் உயிரோடிருப்பவரின் சேர்க்கை
யை ஆராய்ந்து பார்த்தலினாலேயே இனிதறிந்துகொள்ளலாம். குடி, குது,
திருட்டுப், புரட்டுக், கூத்தியர் கூட்டுறவு முதலான தீவினைகளிற் பழகு
மவர் தம்மைப்போல் அத்தீவினைகளிற் பழகும்வரையே தேடிச்சேர்ந்து
நேசங்கொள்வர்; அச்சேர்க்கையாற் சொல்லற்கரிய துன்பத்தையும் அடை
வர்; தமது இயற்கைக்கும் பழக்கத்திற்கும் மாறான நல்லோரைக் காண
வும் அவரொடு நட்புக்கொள்ளவும் தினைத்தினையும் விரும்பார்; விரும்பா
மையே யன்றி அந் நல்லோரைக்கண்டால் அருவருப்பதுஞ் செய்வர்;
அல்லதவரை அணுகாமலே ஒழுகுவர். இவ்வாறு இம் மண்ணுலகவாழ்க்
கையிற் தீவினைகளிலேயே பழகித்தேர்ந்தவர், தாம் இதனைவிட்டு இறந்
தொழியுங்காலும் அத் தீவினையின்பதிந்த உள்ளத்தை யுடையராகவே
இறப்பர்; இறந்தயின் மேலுலகங்களிற் செலுத்துதற்கேற்ற துட்பஅறி
வும் துட்பவுடலமும் தமக்கு இல்லாமையால், தீவினைப்பற்றாற் கீழ்இழுக

கப்பட்டுக் கரிய பரிய பேய்வடிவங்கொண்டு, இந்நிலத்தைச் சாரவே உலவுவர்; அவ்வாறு உலவுங்காலும் தம் மனத்திற்கினிய கள் விற்கும் இடங்கள் சூதாடும் மரத்தடிகள் கள்வர்கூடும் மறைவிடங்கள் பொய்யர் மலிந்த அங்காடிகள் கூத்தியர்உறையும் சேரிகள் ஊண் விற்குங் கடைகள் என்னும் இவற்றின் பக்கங்களிலேயே நிரம்பாத வேட்கையுடையராய் அலைந்து திரிகுவர். அத்தகைய பேய்வடிவங்கள் தாம் விரும்பியவற்றைத் தாமாகவே பெற்று துகரமாட்டாமல் அலறித்திரிதலால், தமக்கு வேண்டியவற்றைத் தேடிக்கொடுக்கும் இழிந்த மந்திரகாரர் சிலர்க்கு அவையையமாகி அவரேவிய சில புல்லிய செயல்களைச் செய்கின்றன என்பது உண்மைதான். அத்தகைய இழிந்த பேய்களுடன் பழகும் மந்திரகாரர் தாம் மிக இழிந்த செயல்களைச் செய்தற்கு ஒருப்பட்டவராயிருப்பதோடு, அப்பேய் மனம் உவக்குமாறு அவை வேண்டியபொழுதெல்லாம் அவை வேண்டிய தீயபண்டங்களைத் தேடித் தருபவராகவும் இருத்தல்வேண்டும். மாட்டின் ஈரல், அழுகியபிணங்கள், முடைநாற்றம்வீசங் கருவாடிகள், ஆடு கோழி முதலிய சிற்றுயிர்களின் மூளை இரத்தங்கள், பழைய கள் சாராயம் முதலான பல அருவருப்பான பொருள்களையே அப்பேய்கள் உணவாகவேண்டித் திரிதலால், அவற்றையெல்லாம் அம்மந்திரகாரர் அவை வேண்டும்பொதெல்லாம் தேடிக்கொடுத்தல் வேண்டும். இங்ஙனமெல்லாம் அவற்றைக்கொடுத்து, ஏவல் வாங்குமிடத்தும் அவை தாம் அணுகுதற்கு ஏற்ற இழிந்தார்க்கே சில தீமைகளையும் சில புல்லிய நன்மைகளையும் செய்யவல்லனவன்றித், தம்மினும் உயர்ந்த அறிவுஞ் செயலும் உடைய நல்லார்பால் அவை கிட்ட நெருங்கவேமாட்டா. அதுவேயுமன்றித், தம்மை அந் நல்லார்பால் ஏவின மந்திரகாரர்க்குந் தீங்கிழைக்கும். ஆகவே, தீயபேய்களை வயப்படுத்துதல் கீழ் மக்களான மந்திரகாரர் சிலர்க்கு எளிதாதல்கண்டு, நல்வழியில் நடக்கும் ஏனையோர் அவற்றைத் தம்பால் வருவித்து ஏவல் வாங்குதற்குச் சிறிதும் விரும்பாதிருக்கக் கடவராக. ஏனெனில், அவற்றை வருவிக்கும்முன், உயர்ந்த நிலையிலுள்ள தாம் அதனை விடுத்துக் கீழிறங்கிக் கீழ்மக்களாதல் வேண்டும்; அதனோடு, அவை வேண்டியபொழுதெல்லாம் அவை விரும்பிய தீயபண்டங்களைத் தேடிக்கொடுத்தல்வேண்டும்; வேண்டியபோது அவற்றைக் கொடாதொழியின், தம்மை வருவித்தோனை அவை உயிர்மாளச் செய்யினும் செய்யும்; நல்லோரென்று தெரியாமல் அவர்பால் ஏவிவிட்டால் அவர்க்குத் தீதுசெய்ய மாட்டாமையிற், சினமுடன் திரும்பிவந்து எவ்வளவையே அறைந்து கொன்றுவிடும். ஆகவே, இந்நிலத்தில் உயிரோடுவரும் தீயோரது சேர்க்கை நல்லோர்க்கு வேண்டப்படாமைபோல, இந்நிலத்தைவிட்டுப்போய்ப் பேய்வடிவில் உலவும் தீயோரது சேர்க்கையும் நல்லோர்க்கு எட்டுணையும் வேண்டப்படாதென்க.

தாம் நல்வழியைவிட்டு விலகாமலும், தமக்கு அப்பேய்களால் தீது விளையாமலும் பாதுகாத்துக்கொண்டு, அவற்றைத் தம்வயப் படுத்தி, அறக்கொடியராய் எவற்றுக்கும் அடங்காமல் ஒழுகுந் தீயோர்பால் ஏவி அவரைத் துன்புறுத்துதற்கு மட்டும், அவற்றோடு உறவுகொள்ளாதலாற் போதரும் இழுக்கென்னையெனின்; நல்லோர் எத்துணைதான் தாம் நல் வழியிற் பாதுகாத்து ஒழுகினும், தம்மின் மிகத்தாழ்ந்த கீழோருடன் உறவாடப்புகுங்கால் அக்கீழோர்க்குள்ள இழிந்த தன்மைகளைப் பெறாது போகார்; ஆதலால், தம்மைக் கீழிறக்கிக்கொள்ளாமலே இழிந்தபேய்க ளுடன் பழகி அவற்றைத் தம்வயப் படுத்தலாமென்றல் பொருந்தாவுரை யாம்; தம்மை அவை அணுக இடங்கொடுத்தலும், அவை வேண்டிய பொல்லாதபண்டங்களை அவற்றிற்குத் தேடித்தருதலுமே உயர்ந்தாரை நிரம்பவும் இழிந்தாராக்குதற்குப் போதுமானவைகளாகும். அறிவாற்ற லினும் அகந்தாய்மையினுஞ் சிறந்த ஒருவர், தம் கண்ணெதிரே மந்திர காரர் சிலர் செய்துகாட்டிய சில புதுமைகளைக்கண்டு வியப்படைந்து அம் முறைகளைக் கற்றுக்கொள்ளும்பொருட்டு அவர்களை நெருங்கினார். அவர் களும் அவற்றை அவர்க்குக் கற்றுக்கொடுக்க ஒருப்பட்டார். அம்மந்திர முறைகளைத் தெரிந்துகொள்ளாதற்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளும் எளியவாகவே இருந்தன. ஆனால், அம்முறைகளால் தமக்கு அடங்கித் தாம் வலியவைகளைச் செய்யும் ஆவியுருவத்திற்கும் அவ்வயர்ந்தோர்க்கும் முதன்முதல் உண்டாகவேண்டிய உறவு, மக்கள் கழுத்தைவெட்டிச் சொரி யும் பச்சை இரத்தப்பலியால் ஆகவேண்டியிருந்தது. அங்ஙனம் மக்கட் பலிகொடுத்து அவ்வாவியுருவத்தின் உதவியைப் பெற்றிருந்தால், அவர் திரண்ட செல்வத்தை அடையலாம், பார்ப்பவர் வியக்கும்படி பல புதுமைகளைச் செய்துகாட்டலாம். ஆனால், பலவாற்றாணும் உயர்ந்த அப் பெரியவரது உள்ளம் அக் கொடுந்தீவினையைச் செய்தற்குச் சிறிதும் இசையவில்லை. தமது உயர்ந்த அறிவுநிலையைச் சீரழித்துத், தம்மைக் கொடியவிலங்கினுந் தாழ்மை பெறச்செய்து, அறக்கொடிய நிரயத்துன் பத்தில் அழுத்துதற்கு இப்பொல்லாத செயலினும் பிறிதொன்று வேண் டுவதில்லையென நடுக்கத்தோடும் உணர்ந்து, அம்மந்திரகாரர் கூட்டத்தை விட்டு அகன்றார். இந் நிலவுலகத்தின்மே லிருந்தாட்களில், தம்மை யொத்த மக்களைக்கொன்று தின்று பழகி, இறந்தொழிந்தபின் இதனை யடுக்கவே அவ் அவாவினாற் றிரியுங் கொடிய பேய்களும் உளவாதலால், இன்னோரன்னவற்றைத் தமக்கு உதவியாக அடக்கியாளப் புகுவோர் எத்துணைக் கொடுஞ்செயலுக்கு உள்ளாக வேண்டுமென்பதையாம் இன் னும் விரித்துக்கூறுதல் வேண்டா. இத்தகைய கொடும்பேய்களை மகிழ் வித்தற்பொருட்டு இரக்கமில்லா வன்னெஞ்சக் கொடியரான மந்திர காரர் சிலர் செய்த தீச்செயலால், தம்மை அரிதிற்பெற்ற தாய்தந்தையரி

னின்றுப் பிரித்துக் கொண்டுபோக்கப்பட்டிக் கொலையுண்ட இளஞ்சிறு
ரும் பலர்! தம் ஆருயிர்க்கினிய கணவனிலிருந்தும் குடும்பத்தாரிலிருந்
தும் மயக்கிக் கொண்டுபோக்கப்பட்டிக் தம் வயிற்றிலுள்ள இளங் கரு
வோடு வெட்டுண்டு உயிர்த்த குல்கொண்ட இளமகளிரும் பலர்! ஆன
லும், எல்லா இரக்கமுமுடைய இறைவன் அக் கொடும்பேய்களின் ஆட்
டத்தையும், அவற்றை மேற்சொல்லியவாறு கொண்டாடித் தீங்கிழைக்
குங் கொடிய மந்திரகாரரின் கொட்டத்தையும் நன்மைமிக்க ஆங்கில
அரசின் வாயிலாகப் பெரும்பாலுந் தொலைத்துவருகின்றான். எவற்றுக்
கும் அஞ்சாமற் கொடுத்தீவினைகள் செய்வோரை அடக்கி ஒறுத்தற்கு
இந் நல்லரசினர் இருக்கையில், அதன்பொருட்டுத் தீயபேய்களைக் கைப்
பற்ற வேண்டுமென்பது சிறிதும் அடாது. அன்றி, அரசினர் ஒறுப்
புக்கு அத்தீயோர் தப்பிக்கொள்ளினும், எல்லாம்வல்ல இறைவனொருவன்
எங்கும் உளனாகலின், அவனது ஒறுப்புக்கு அவர் தப்புதல் இயலாது.

அங்ஙனங் கொடும்பேய்களை உறவுகொள்ளுதல் குற்றமேயாயினும்,
அம்மைளோய் வெப்புநோய் கொள்ளினோய் முதலியன ஊறிற் பரவாமல்
நீங்கும்பொருட்டு, மாரி பிடாரி இயக்கி எல்லையம்மன் வீரன் கறுப்பன்
முதலான சிறு தெய்வங்களை வணங்குதல் இன்றியமையாததன்றோ
வேனின்; இவ்வுலகத்திற் காணப்படும் எண்ணிறந்த உயிர்களுக்கு எண்
ணிறந்த உடம்புகளையும். அவை அவ்வுடம்புகளோடு கூடி வாழ்வதற்கு
இவ்வுலகத்தையும் இவ்வுலகத்துப் பலதிறப் பொருள்களையும் வகுத்துக்
கொடுத்தவன் எல்லா அறிவும் எல்லா வல்லமையும் உடைய முழுமுதற்
கடவுள் ஒருவனேயாம். அவனையின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது. எவன்
இந்த உடம்பை நமக்குக்கொடுத்து இந்த உலகவாழ்க்கையில் நம்மைக்
கொணர்ந்து இருத்திவைத்தனனோ, அவன் நாம் இங்கிருக்க வேண்டிய
காலம்வரையில் நம்மைப் பாதுகாத்து, நம்மை இங்கிருந்து அகற்றவேண்
டியகாலத்தில் அகற்றிவருகின்றான். அவன் நம்மைப் படைக்கும்போது
அங்ஙனம் செய்யாமல் அவனைத் தடுக்கவல்லவர் எவரும் இல்லை; அவன்
நம்மைக் காக்கும்போதும் அதற்கு மாறாய்நின்று அதனைச் சிதைக்கவல்ல
வரும் எவரும் இல்லை; இவ்வுலகத்தினின்று நம்மை அவன் அகற்றும்போ
து அதனைத் தடுப்பவரும் எவரும் இல்லை. இங்ஙனம் இவ்வுலகத்திலும்,
ஏனை யுலகங்களிலும் நடைபெறும் எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் அவனை யின்றி
யேனும் அல்லது அவனுக்கு மாறாமையேனும் நடவாமையால், மேற்கூறிய
சிறு தெய்வங்கள் தாமாகவே மக்கட்கு னேயை வருவிக்கவும் பின்னர்
அவற்றை நீக்கவும் வல்லனவென்று கூறுதல் முற்றும் அறியாமையே
யாகும். இச்சிறு தெய்வங்களைக் கனவிலும் நினைவாத துணக்கர் கிறித்து
வர் முதலானவர்கட்கு அவரவர் வினையால் நோய்கள் வருதலும் போதலும்
போலவே, அவற்றை நம்பி வணங்கும் இந்துசமயத்தவர்க்கும் அவர் தம்

வினையால் நோய்கள் வருதலும் போதலும் இயற்கையாய் நிகழ்கின்றன இச்சிறு தெய்வங்களை வணங்காதவர்க்கு நோய்வருதலும், அவற்றை வணங்குவார்க்கு நோய்தீர்தலும் உண்மையானால், அவற்றை வணங்காத துலுக்கர் கிறித்துவர்க்கு மட்டும் தீராதனோய் வருதல்வேண்டும், அவற்றை வணங்கும் இந்துசமயத்தவர்க்கு நோயே வருதலாகாது. மற்று அவ்வாறின்றி, நோய்வருதலும் அது தீர்தலும், செல்வமும் வறுமையும், இறப்பும் பிறப்பும் எல்லா மக்களிடத்தும் பொதுவாகவே நிகழக்காண்டலால் இவை அச்சிறுதெய்வங்களால் வருமெனவும் நீங்குமெனவுங் கூறுதல் அறிவில்லார் கூற்றேயாம்.

அற்றேற், சிறுதெய்வங்கள் சிலவற்றை வணங்கும் ஊரார் சிலர், இடையே அவற்றை வழிபடாதொழிவராயின், அவர்க்கும் அவர் இருக்கும் ஊர்க்கும் சில பல தீங்குகள் உண்மையாகவே நேரக் காண்கின்றோமே யெனின்; உயிரோடிருப்பவர்களுள்ளேயே, குடிகாரருந் குறும்பருந் சூதாடிகளுந் கன்வருந் தீயருந் தம்முடன் நேசங்கொள்ளாதற்கு முதலில் இடந்தந்தவர், பின்னர் அவரது சேர்க்கையை ஒழிக்குங்கால் அவரார் பகைக்கப்பட்டு அவர்செய்யுந் தீங்குகட்கு ஆளாகியே தீரவேண்டும்; அல்லது அவர் செய்யுந் தீமைக்குத் தப்பில்வேண்டின் தம்மினும் அவரினுஞ்சிறந்த பெரியாரது நட்பைத் துணையாக்கொண்டே அங்ஙனம் அதற்குத் தப்பல்வேண்டும். இதுபோலவே, தீயபேய்களின் உதவியை நாடி அவற்றோடு உறவுகொள்ளாதற்கேற்ற தீயதன்மையைத் தம்மிடம் முதலில் உண்டாக்கிக்கொள்ளோர், அங்ஙனம் தாம் தம்மில் உண்டாக்கிய தீயஇயல்பால் துன்புறுத்தப்படுகின்றனரே யல்லாமல், அப்பேய்களால் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர் அல்லவென்று உணர்ந்துகொள்க. ஒருவன் தன்னிடத்து வருவித்துக்கொள்ளும் நம்பிக்கையினாலேயே நன்மை திமைகளை யடைகின்றான். முழுமுதற்கடவுளையும் அவராடியார்களையும் நம்பி வாழ்பவன் அந்நம்பிக்கையால் அவரானைப் பெற்று நன்மையை அடைகின்றான். சிறுதெய்வங்களை வழிபடுவோன் தான்செய்யும் அவ்வழிபாட்டின் சிறிது தவறினும் தனக்கு நோயுண்டாம் என்று நடுக்கத்தோடும் நம்பிக்கை வைத்தலின் அதனால் தீமையை அடைகின்றான். கடவுளை நம்பாதவர்க்கு அவனருளால் வரும் நன்மை இன்றாதல்போலச், சிறு தெய்வங்களை நம்பாதவர்க்கு அவற்றால்வரும் தீமையும் இல்லையாம். நம்பிக்கையின் வாயிலாகப் புகுந்து கடவுளின் நிருவருள் ஒருவற்கு நன்மையைப்புகிகின்றது; பேயின்செயலோ அதன்வாயிலாக அவற்குத் தீமையைத்தருகின்றது. நம்பிக்கை ஒன்றுமே இச்சிறுயிர்களுக்குள்ள தனிச் செயல். இதனைத்தவிர, வேறு இச்சிறுயிர்களார் செய்யலாவதொன்று மில்லை; இதனைத்தவிர மற்றெல்லாச் செயல்களும் இறைவனருளால் நடைபெறுகின்றன; இறைவன் உடம்புகளைப் படைத்து, அவற்றில்

இடைப்பட்ட காலத்தெழுந்த தமிழ்துலகன் சிலவற்றை ஆராய்வார்க்கு இவரது கூற்றுப் பொருந்தாமை நன்குவிளங்கும். இடைக்காலத்துத் தோன்றிய செந்தமிழ்க் காப்பியங்களுட் சிறந்ததாகிய சீவகசிந்தாமணியைத் திருத்தக்கதேவர் ஆக்கியபோது அல்து இரண்டாயிரத்து எழுநூறு செய்யுட்களே யுடையதாயிருந்தது. ஆக்கியோனுக்குப்பின் அதற்கு நல்லுரைவகுத்த நச்சினுர்க்கினியர்தவ் காலத்தில் அது மூவாயிரத்து ஒருநூறு நாற்பத்தைந்து செய்யுட்களா ளுடையதாயிற்று. மிகுதியான இந்நாணூற்று நாற்பத்தைந்து செய்யுட்களும் இடையே கந்தியாராற் செய்து சேர்க்கப்பட்டனவென்றும், அங்ஙனம் பின்ன ரொழுதிச் சேர்க்கப்பட்ட செய்யுட்கள் இவைதாமெனப் பிரித்தறியக் கூட வில்லைபென்றும் உரைநூலர் நச்சினுர்க்கினியரே வரைந்திருக்கின்றார். சீவக சிந்தாமணி தோன்றியகாலத்தும், அது மிக்குவழங்கிய சேக்கிழார் காலத்துந் தமிழ்க்கல்விப் சிறந்த சான்றோர் இத்தென்னுடெங்கும் நிறைந்திருந்ததோடு, செந்தமிழையுப் பெரிதும் ஒம்பினார்த்த தமிழ்வேந்தரும் மிக்குவிளங்கினார். அவ் வாறிருந்தும், ஆக்கியோனாற் செய்யப்படாத நானூற்று நாற்பத்தைந்து செய் யுட்கள் அவற்குப்பின் அந்நூலின்கண் வந்து கலந்துவிட்டன. நச்சினுர்க்கினி யர் அந்நூலுக் குரையெழுதியவையாதொழியின், இன்னும் எத்தனையோ செய் யுட்கள் பின்னும் அதன்கட் சேர்ந்திருக்கும். இவற்றையெல்லாம் அக்காலத்தி ருந்த சான்றோர் எங்ஙனம் பொறுத்திருந்தார் என்று வினவுவது முறையாமோ? இனிச் சைவத்திருமுறைகளுட் சேர்ந்த 'திருமூலம் திருமந்திரம்' சேக்கி ழார் பெரியபுராணம் அருளிச்செய்தகாலத்தில் "ஒன்றவன்றானே" என்னுஞ் செய்யுண் முதலாக மூவாயிரஞ் செய்யுட்களே உடையதாயிருந்ததென்பது, "ஒன்றவன்றான் எனவெடுத்து, முன்னியவப் பொருண்மாலேத் தமிழ் மூவர் யிரஞ் சாத்தி" என்னுந் திருமொழியால் நன்குவிளங்கும். மற்று இக்காலத் திலோ, அது, பின்வந்தோராற் செய்து சேர்க்கப்பட்ட நாற்பத்தேழு செய்யுட் கள் மிகுதியுமுடையதாயிருக்கின்றது. திருமூலநாயனார் காலத்தொட்டு மிக்கு விளங்கிய சான்றோரும் அடியார்களும் வேந்தரும் இவ்வாறு பிறர்செய்ய எங்ங் னம் இடங்கொடுத்தாரென்று வினவுவது முறையாமோ?

இனித், திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்த பழையகாலத்திலேயே பால் இயல்களும் செய்யுட்கள் இவ்வளவு என்னுந் தொகையுங் குறித்து வழங்கப் பெற்ற தெய்வத்திருக்குறளுக்கு உரையாசிரியர் பலர் அடுத்தடுத்துத் தோன்றி உரைவகுத்து வைத்தமையின், பிற்காலத்தவர் அதன்கட் பிறசெய்யுட்களை இயற்றி இலையக்க இடம்பெறாமென்கண்டு, ஓர் அதிகாரத்திற்குள்ளேயே செய் யுட்களைப் பற்பலவாராய் முறைபிறழ்த்தி விட்டனர். இவ்வுண்மை, திருக் குறளுக்கு மணக்குடவர் எழுதிய உரையில் அதிகாரத்துச் செய்யுட்களின் வைப்புமுறை ஒருவாறாகவும், பரிமேலழகியார் உரையில் அவ் வைப்புமுறை வேறொருவாறாகவும், இருத்தலே போதியசான்றும்.

இவ்வாறாகப், பிற்காலத்து வருவோர் பாக்களையும் உரைகளையும் இயற்றி முன்னுள்ள நூல்களில் துழைத்து அவற்றைப் பெருகச்செய்தல் தமிழில் மட்டு மன்று; ஆரியம், கிரீக் முதலிய மொழிசுரிலுள்ள பழைய நூல்களிலங் காணப்படுகின்றது. வடமொழியில் இப்போதுள்ள வான்மீகி இராமாயணமும் மாபாரதமும் முதன்முதல் அவற்றை ஆக்கியோர்வகுத்த அளவினும் பின்னா ளோரால் எத்தனையோமடங்கு பெருக்கி எழுதப்பட்டனவாகு மென்றும், வட மொழிப் புராணங்களெல்லாம் இவ்வியல்பினவேயர் மென்றும் அவற்றை நன் காப்பதோர் தக்க சான்றுகளுடன் எழுதியிருக்கின்றனர். கிரீக் மொழியில் ஓமர் இயற்றிய இலியட், ஒடிசி என்னும் இரண்டு காப்பியங்களும் பின்வந் தோர் பலரார் பண்டையளவினும் மிகப் பெருக்கி எழுதப்பட்டனவாகு மென் பதை அவற்றை யாராய்ந்த அறிஞர் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டி யிருக்கின்ற னர். இனி, ஆங்கிலமொழியிற் செகப்பிரியர் (ஷெக்ஸ்பியர்) என்னும் நல்லி சைப்புலவர் பெயரால் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்ட நாடகக் காப்பியங்களும் பல. கம்பர் தமிழில் இயற்றிய இராமாயணம் அவர் காலத்திலேயே பல மாறுதல்களை அடைந்ததெனவும், ஒருகால் அவர் இராமாயணம் கற்கும் ஒரு கூட்டத்திற்

போயிருந்து அதனைக்கேட்டுத், தம்மருகிலுள்ளாரை நோக்கி 'இஃது யாவர் பாடிய இராமாயணம்?' என்று வினவ, அவர்கள் 'இது கம்பர்பாடியது' என்று விடை கூற, அதற்கவர் வியந்து 'கம்பர் பாடிய பாட்டுக்களும் இதிற சிலஉள்' என்று சொல்லிப்போயின ரெனவும் ஒரு சகை வழங்குகின்றது. இக்கதை பொய்யோ, மெய்யோ; எங்ஙனமாயினும் கம்பரிராமாயணம் பின்னுள்ளோ ராத் பெரிதந் திரிபுபடுத்தப்பட்டதென்பது மட்டும் இத்னற் போதரும் உண்மையாம். இக்காலத்திற்போல அச்சப்பொறிகளும், அவற்றிற் பதிப்பிடப்படும் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களும் அக்காலத் தில்லாமையால், கற்றார்முதற் கல்லார் ஈறாக எல்லாரும் விரும்பிக்கேட்டுக் கதைகளும் வரலாறுகளும் நிறைந்த காப்பியங்களைக் கற்றுப் பிறர்க்கு எடுத்துச்சொல்வார், காலங்கடோறும் தமக்கு இனியனவாகத் தோன்றுவனவற்றை இடையிடையே எழுதிச் சேர்த்தலோடு, அவற்றில் தமக்கு இனியவல்லவாகக் காணப்படுவனவற்றையும் மாறுபடுத்தி விடுதலும் வழக்கமாய் யாண்டும் நடைபெற்று வந்ததொன்றும். இங்ஙனம் இடையிடையே செய்யப்பட்ட இடைச்செருகல்களும், திரிபுகளும் எட்டுச் சுவடிகள் சிலவையுள்ள அக்காலங்களில் எளிதிற் கண்டறியப்படுவனவல்ல. அதனோடு, எவற்றையும் ஆராயாமலே நம்பிவிடும் இயல்பும் அக்காலத்தவறிற் பெரும்பாலார் உடையர். அதனற், பின்னுள்ளோர் சேர்த்த இடைச் செருகல்களும், திரிபுகளும் நூலாசிரியன் செய்தனவாகவே பெரும்பாலங் கொள்ளப் பட்டுவந்தன. இதனாலன்றோ, உயைாசிரியர்கள் தாமுரையெழுதும் நூல்களுக் குப் பல எட்டுச்சுவடிகள் வருந்தித்தேடி, அவற்றிற் காணப்படும் பாடவேறு பாடுகளை யுந் தம்முரையுந் ஆங்காங்கு குறித்துப்போகின்றனர். திருச்சிற்றம் பலக்கோவையா நுரையிற் பேராசிரியர் பாடவேற்றுமைகள் பல காட்டுதலும், இங்ஙனமே ஏனைப் பல நூல்கட்கு உரைவகுத்தாரும் பாடவேற்றுமைகள் எடுத்துக்காட்டுதலும் எமது மேற்கோளை நிறுவுதற்குப் போதிய சான்றுகளாம். உண்மை இவ்வாறிருப்ப, இதனை ஒரு சிற்றிதும் ஆய்ந்துணராது, இடைச்செருகல்களும் திரிபுகளும் நிகழ்தற்கு அஞ்ஞான்று எங்கும்நிறைந்த கற்றறிவினர் எங்ஙனம் ஒருப்படுவர்? என்றுநினைதல் நகையாடி விடுக்கற்பாலதாமென்க. (வரும்)

யந்திரங்களும் வசியங்களும்

எல்லாவகையான பொல்லாங்குகளையும் நீக்கிக்கொள்ளவும், உலகவாழ்க்கையில் வெற்றிபெறவும் வேண்டுவார்க்குத் தேவையானவை.

பெருமை, செல்வம், கல்வி, உயர்வைத் தருவனவற்றிற்கு விலை	7	8	0
செம்மை, உடம்புவலிமைக்கு	7	8	0
ஞான பாகங்களிற் சித்திபெற	10	0	0
எந்தக்காரியத்திலும் வெற்றிபெறுதற்கும், வழக்கில்வெல்லுதற்கும்	10	0	0
குதிரைப்பந்தயம், விளையாட்டு, சிட்டாட்டம் முதலியவற்றில்	}	7	8
வெற்றிபெறுதற்கு			
வியாபாரத்திலும், அலுவலிலும் ஊதியம்பெறுதற்கு	10	0	0
ஆண்வசியத்திற்கு ரூ 7 8 0	10	8	0
பெண்வசியத்திற்கு	7	8	0
ஆண் பெண்வசியத்திற்கு	7	0	0
நன்செய் புன்செய் நன்றாய்விளைய	7	0	0
காரியச்சுரங்கம் பயந்தர	10	0	0
மாணிக்கம் அரிப்பது பயந்தர	225	0	0
ஆயன்காலம் முழுதும் அறிந்துசொல்ல	15	0	0
எல்லாச் சித்திக்கும் ராபிசாலமன் என்பவரின் யந்திரம்	15	0	0
ஹே முதற்றரம் ரூ 30 0 0	21	0	0
ஹே இரண்டாந்தரம்	21	0	0

குறிப்பு:—மணியாடர்வழியாக மேற்குறிப்பிட்டபடி யந்திரங்களின் விலையை முற்றும் முன் அனுப்புவோர்க்கு யந்திரங்கள் அனுப்பப்படும். வி. பி. பி. வழியாக அனுப்புவதில்லை. வேண்டுமோர் பின்விலாசத்திற்கு எழுதுக:—

D. A. RAM DUTH, ASTROLOGER,

No: 30, J, Cheku Street, COLOMBO, (CEYLON.)